

Dz.U. 2010 Nr 96 poz. 615**U S T A W A**

z dnia 30 kwietnia 2010 r.

o zasadach finansowania nauki

Rozdział 1

Przepisy ogólne**Art. 1.** Ustawa określa zasady:

- 1) finansowania nauki ze środków finansowych ustalanych na ten cel w budżecie państwa, zwanych dalej „środkami finansowymi na naukę”, którymi dysponuje minister właściwy do spraw nauki, zwany dalej „Ministrem”;
- 2) udzielania zamówień, o których mowa w art. 4d ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2164, z późn. zm.¹⁾), jeżeli ich wartość przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 30 000 euro, zwanych dalej „zamówieniami z dziedziny nauki”, przez podmioty określone w art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, do których stosuje się przepisy ustawy, zwane dalej „podmiotami zamawiającymi”.

Art. 2. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) finansowanie – finansowanie w całości lub w części realizacji zadań określonych w ustawie;
- 2) nauka i badania naukowe – także działalność naukową w zakresie twórczości artystycznej i sztuki;
- 3) badania naukowe:
 - a) badania podstawowe – oryginalne prace badawcze eksperymentalne lub teoretyczne podejmowane przede wszystkim w celu zdobywania nowej wiedzy o podstawach zjawisk i obserwowalnych faktów bez nastawienia na bezpośrednie zastosowanie komercyjne,

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 831, 996, 1020, 1250, 1265 i 1579.

Opracowano na podstawie: t.j. Dz. U. z 2016 r. poz. 2045, 1933, 2260, z 2017 r. poz. 859, 1475, 1530, 1556, 2201.

- b) badania stosowane – prace badawcze podejmowane w celu zdobycia nowej wiedzy, zorientowane przede wszystkim na zastosowanie w praktyce,
 - c) badania przemysłowe – badania mające na celu zdobycie nowej wiedzy oraz umiejętności w celu opracowywania nowych produktów, procesów i usług lub wprowadzania znaczących ulepszeń do istniejących produktów, procesów i usług; badania te uwzględniają tworzenie elementów składowych systemów złożonych, budowę prototypów w środowisku laboratoryjnym lub w środowisku symulującym istniejące systemy, szczególnie do oceny przydatności danych rodzajów technologii, a także budowę niezbędnych w tych badaniach linii pilotażowych, w tym do uzyskania dowodu w przypadku technologii generycznych;
- 4) prace rozwojowe – nabywanie, łączenie, kształtowanie i wykorzystywanie dostępnej aktualnie wiedzy i umiejętności z dziedziny nauki, technologii i działalności gospodarczej oraz innej wiedzy i umiejętności do planowania produkcji oraz tworzenia i projektowania nowych, zmienionych lub ulepszonych produktów, procesów i usług, z wyłączeniem prac obejmujących rutynowe i okresowe zmiany wprowadzane do produktów, linii produkcyjnych, procesów wytwórczych, istniejących usług oraz innych operacji w toku, nawet jeżeli takie zmiany mają charakter ulepszeń, w szczególności:
- a) opracowywanie prototypów i projektów pilotażowych oraz demonstracje, testowanie i walidację nowych lub ulepszonych produktów, procesów lub usług w otoczeniu stanowiącym model warunków rzeczywistego funkcjonowania, których głównym celem jest dalsze udoskonalenie techniczne produktów, procesów lub usług, których ostateczny kształt nie został określony,
 - b) opracowywanie prototypów i projektów pilotażowych, które można wykorzystać do celów komercyjnych, w przypadku gdy prototyp lub projekt pilotażowy stanowi produkt końcowy gotowy do wykorzystania komercyjnego, a jego produkcja wyłącznie do celów demonstracyjnych i walidacyjnych jest zbyt kosztowna;
- 5) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa – systematyczne prace uwzględniające specyfikę dziedziny obronności i bezpieczeństwa państwa oraz konieczność zapewnienia ochrony informacji

niejawnych, prowadzące do pozyskania nowych technologii, nowych wzorów uzbrojenia i sprzętu niezbędnych do realizacji polityki obronnej i bezpieczeństwa państwa, przygotowań obronnych w sferze militarnej i pozamilitarnej oraz potrzeb Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej;

- 6) działalność badawczo-rozwojowa – działalność twórczą obejmującą badania naukowe lub prace rozwojowe, podejmowaną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobów wiedzy oraz wykorzystania zasobów wiedzy do tworzenia nowych zastosowań;
- 7) działalność statutowa – realizację określonych w statucie jednostki naukowej zadań związanych z prowadzonymi przez nią w sposób ciągły badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi;
- 8) działalność upowszechniająca naukę – realizację zadań wspierających rozwój polskiej nauki przez upowszechnianie, promocję i popularyzację wyników działalności badawczo-rozwojowej, innowacyjnej i wynalazczej, w tym w skali międzynarodowej, a także zadań związanych z utrzymaniem zasobów o dużym znaczeniu dla nauki i jej dziedzictwa, nieobejmujących prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 9) jednostki naukowe – prowadzące w sposób ciągły badania naukowe lub prace rozwojowe:
 - a) podstawowe jednostki organizacyjne uczelni w rozumieniu statutów tych uczelni,
 - b) jednostki naukowe Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk (Dz. U. z 2016 r. poz. 572 i 1311),
 - c) instytuty badawcze w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2016 r. poz. 371, 1079 i 1311),
 - d) międzynarodowe instytuty naukowe utworzone na podstawie odrębnych przepisów, działające na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - e) Polską Akademię Umiejętności,
 - f) inne jednostki organizacyjne niewymienione w lit. a–e, posiadające siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, będące organizacjami prowadzącymi badania i upowszechniającymi wiedzę w rozumieniu art. 2 pkt 83 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r.

uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.6.2014, str. 1);

- 10) uczelnia – szkołę wyższą w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.²⁾);
- 11) podmiot działający na rzecz nauki – podmiot wykonujący w sposób ciągły zadania z zakresu upowszechniania nauki, nieotrzymujący dotacji na działalność statutową ze środków finansowych na naukę;
- 12) konsorcjum naukowe – grupę jednostek organizacyjnych, w której skład wchodzi co najmniej jedna jednostka naukowa oraz co najmniej jeden przedsiębiorca, albo co najmniej dwie jednostki naukowe, podejmującą na podstawie umowy wspólne przedsięwzięcie obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub inwestycje służące potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych;
- 13) działalność konsorcjów naukowych, sieci naukowych, centrów naukowych Polskiej Akademii Nauk, centrów naukowo-przemysłowych – działalność związaną z realizacją wspólnych badań naukowych, prac rozwojowych oraz wspólnych projektów i przedsięwzięć określonych w umowie o ich utworzeniu;
- 14) sieć naukowa – grupę jednostek naukowych podejmujących na podstawie umowy zorganizowaną współpracę związaną z prowadzonymi przez nie w sposób ciągły wspólnymi badaniami naukowymi lub pracami rozwojowymi, służącymi rozwojowi specjalności naukowej tej sieci;
- 15) centrum naukowo-przemysłowe – centrum w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych;
- 16) centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk – centrum Polskiej Akademii Nauk w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk;
- 16a) centrum naukowe uczelni – centrum naukowe uczelni w rozumieniu ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 17) duża infrastruktura badawcza – aparaturę naukowo-badawczą w tym infrastrukturę informatyczną nauki, o wartości przekraczającej:

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2012 r. poz. 742 i 1544, z 2013 r. poz. 675, 829, 1005, 1588 i 1650, z 2014 r. poz. 7, 768, 821, 1004, 1146 i 1198, z 2015 r. poz. 357, 860, 1187, 1240, 1268 i 1923 oraz z 2016 r. poz. 64, 907, 908, 1010 i 1311.

- a) 150 000 zł – w przypadku aparatury naukowo-badawczej służącej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w grupie nauk humanistycznych i społecznych oraz w grupie nauk o sztuce i twórczości artystycznej,
 - b) 500 000 zł – w przypadku aparatury naukowo-badawczej służącej do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych w grupie nauk ścisłych i inżynierskich oraz w grupie nauk o życiu;
- 17a) strategiczna infrastruktura badawcza – dużą infrastrukturę badawczą oraz infrastrukturę budowlaną, ujęte w wykazie przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, który stanowi Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;
- 18) specjalne urządzenie badawcze – aparaturę naukowo-badawczą lub stanowisko badawcze, o co najmniej regionalnym znaczeniu, którego koszty utrzymania stanowią znaczną część kosztów utrzymania potencjału badawczego jednostki naukowej, służące do prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych, w szczególności w kierunkach określonych w Krajowym Programie Badań, o którym mowa w art. 4, przy użyciu którego są świadczone, także odpłatnie, usługi z zakresu działalności badawczo-rozwojowej na rzecz innych jednostek naukowych;
- 18a) specjalne urządzenie badawcze z zakresu infrastruktury informatycznej nauki – infrastrukturę centrów komputerów o dużej mocy obliczeniowej, akademickie miejskie sieci informatyczne o co najmniej regionalnym znaczeniu i zasięgu oraz koszty łączności międzynarodowej z naukowymi sieciami informatycznymi;
- 19) młody naukowiec – osobę prowadzącą działalność badawczo-rozwojową, która w roku ubiegania się o przyznanie środków finansowych na naukę kończy nie więcej niż 35 lat; jeżeli osoba ta przebywała na urlopie macierzyńskim, urlopie na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopie ojcowskim, urlopie rodzicielskim lub urlopie wychowawczym, udzielonych na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy albo pobierała zasiłek chorobowy lub świadczenia rehabilitacyjne w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej to może się ubiegać o środki finansowe na naukę po ukończeniu 35 roku życia przez okres odpowiadający czasowi przebywania na

tych urlopach albo okresowi pobierania tego zasiłku lub świadczenia, jednakże okresy te nie mogą łącznie przekroczyć dwóch lat;

- 19a) osoba rozpoczynająca karierę naukową – osobę rozpoczynającą karierę naukową w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki (Dz. U. z 2016 r. poz. 1071);
- 20) tytuł naukowy profesora i stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego – także odpowiednio tytuł naukowy profesora sztuki i stopień doktora lub doktora habilitowanego sztuki.

Art. 3. Finansowanie nauki obejmuje finansowanie działań na rzecz realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, w szczególności badań naukowych, prac rozwojowych oraz realizacji innych zadań szczególnie ważnych dla postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa.

Art. 4. 1. Rada Ministrów ustanawia Krajowy Program Badań w drodze uchwały.

2. Projekt Krajowego Programu Badań opracowuje Minister po zasięgnięciu opinii Polskiej Akademii Nauk, Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich, Konferencji Rektorów Zawodowych Szkół Polskich, Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Rady Głównej Instytutów Badawczych, Komitetu Polityki Naukowej i organizacji samorządu gospodarczego.

3. W Krajowym Programie Badań określa się strategiczne dla państwa kierunki badań naukowych i prac rozwojowych.

4. Strategicznym kierunkiem badań naukowych i prac rozwojowych jest przedsięwzięcie o szerokiej problematyce, określające cele i założenia długoterminowej polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

Art. 4a. 1. Minister ustala Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej, która stanowi wykaz przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej.

2. Wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej następuje na podstawie decyzji Ministra, po przeprowadzeniu otwartego naboru wniosków.

2a. Otwarty nabór wniosków jest przeprowadzany nie rzadziej niż raz na 4 lata.

2b. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikat o otwartym naborze wniosków zawierający:

- 1) termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż dwa miesiące, licząc od dnia ogłoszenia komunikatu;
- 2) wzór wniosku;
- 3) informacje o sposobie składania wniosków;
- 4) informacje o trybie oceny wniosków.

3. Wniosek o wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej może złożyć jednostka naukowa, konsorcjum naukowe, centrum naukowo-przemysłowe, centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk i centrum naukowe uczelni, reprezentowane przez jednostkę naukową, lub uczelnia.

4. Wniosek o wpisanie przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej zawiera:

- 1) tytuł przedsięwzięcia;
- 2) dane dotyczące wnioskodawcy;
- 3) opis celów i założeń przedsięwzięcia, z uwzględnieniem wpływu jego realizacji na rozwój krajowego środowiska naukowego oraz wzrost konkurencyjności i innowacyjności polskiej gospodarki;
- 4) opis unikatowości przedsięwzięcia w skali krajowej i międzynarodowej;
- 5) opis posiadanego potencjału instytucjonalnego oraz kadrowego wnioskodawcy;
- 6) opis zainteresowania realizacją przedsięwzięcia ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem etapu użytkowania planowanej infrastruktury badawczej;
- 7) opis przewidywanych kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia, także na etapie użytkowania planowanej infrastruktury badawczej, w tym informację na temat planowanych źródeł finansowania;
- 8) opis koncepcji naukowo-technicznej realizacji przedsięwzięcia;
- 9) opis koncepcji rozwoju współpracy międzynarodowej w ramach przedsięwzięcia.

5. W przypadku wniosku składanego przez konsorcjum naukowe, centrum naukowo-przemysłowe lub centrum naukowe Polskiej Akademii Nauk do wniosku

dołącza się poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy o utworzeniu konsorcjum naukowego, centrum naukowo-przemysłowego lub centrum naukowego Polskiej Akademii Nauk wraz ze wskazaniem jednostki naukowej pełniącej funkcję koordynatora tego podmiotu.

6. Przy ocenie wniosków uwzględnia się:

- 1) unikatowość przedsięwzięcia w skali krajowej i międzynarodowej;
- 2) zgodność celów i założeń przedsięwzięcia z krajowymi i międzynarodowymi politykami w zakresie badań naukowych, rozwoju i innowacji;
- 3) potencjał instytucjonalny oraz kadrowy wnioskodawcy;
- 4) stopień zainteresowania realizacją przedsięwzięcia ze strony krajowego i międzynarodowego środowiska naukowo-badawczego i przedsiębiorstw, ze szczególnym uwzględnieniem etapu użytkowania planowanej infrastruktury badawczej;
- 5) zasadność kosztów związanych z realizacją przedsięwzięcia;
- 6) stopień przygotowania przedsięwzięcia do realizacji, w perspektywie krótko- i średniookresowej;
- 7) perspektywę realizacji przedsięwzięcia we współpracy międzynarodowej.

7. Do oceny wniosków stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 3.

8. (uchylony)

Art. 4ab. 1. Minister przeprowadza okresowy przegląd przedsięwzięć w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej, nie rzadziej niż raz na 4 lata.

2. Minister ogłasza w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikat o okresowym przeglądzie przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, zawierający:

- 1) termin składania kwestionariuszy ewaluacyjnych, który nie może być krótszy niż dwa miesiące, licząc od dnia opublikowania komunikatu;
- 2) wzór kwestionariusza ewaluacyjnego;
- 3) informacje o sposobie składania kwestionariuszy ewaluacyjnych przez wnioskodawcę, o którym mowa w art. 4a ust. 3;
- 4) informacje o trybie oceny kwestionariuszy ewaluacyjnych.

3. Przy ocenie przedsięwzięć w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, uwzględnia się:

- 1) aktualność celów i założeń przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie przedsięwzięcia na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;
- 2) stopień realizacji przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej w odniesieniu do celów i założeń przedstawionych na etapie złożenia wniosku o wpisanie przedsięwzięcia na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej.

4. Minister rozstrzyga o usunięciu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej z Polskiej Mapy Drogowej Infrastruktury Badawczej:

- 1) po przeprowadzeniu okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, w przypadku:
 - a) negatywnej oceny zasadności pozostawiania przedsięwzięcia na Polskiej Mapie Drogowej Infrastruktury Badawczej,
 - b) niezłożenia przez wnioskodawcę kwestionariusza ewaluacyjnego w wyznaczonym terminie;
- 2) na wniosek wnioskodawcy.

5. Do oceny kwestionariuszy ewaluacyjnych w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio art. 15 ust. 3.

Art. 4b. (uchylony)

Art. 4c. 1. Minister prowadzi System Informacji o Nauce w ramach Zintegrowanego Systemu Informacji o Nauce i Szkolnictwie Wyższym „POL-on”, zwany dalej „Systemem”.

2. System jest prowadzony z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego w rozumieniu art. 3 pkt 3 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352 i 1579) w celu upowszechniania informacji o efektach finansowania nauki.

3. System obejmuje dane o działalności badawczo-rozwojowej jednostek naukowych i jej efektach oraz wykaz, o którym mowa w ust. 9, i zawiera informacje o:

- 1) podstawowych danych jednostki naukowej;

- 2) publikacjach w czasopismach naukowych oraz monografiach naukowych lub w rozdziałach w monografiach naukowych autorstwa pracowników jednostki naukowej oraz publikacjach osób niebędących pracownikami jednostki, które afiliowały te publikacje do tej jednostki;
- 3) uzyskanych przez jednostkę naukową patentach i innych prawach ochronnych;
- 4) osiągnięciach artystycznych pracowników jednostki naukowej;
- 5) realizowanych krajowych i międzynarodowych projektach obejmujących badania naukowe lub prace rozwojowe;
- 6) laboratoriach badawczych;
- 7) wdrożonych systemach jakości;
- 8) zorganizowanych konferencjach naukowych;
- 9) nagrodach i wyróżnieniach otrzymanych przez jednostkę naukową i jej pracowników;
- 10) wydawanych przez jednostkę naukową czasopismach naukowych;
- 11) bibliotekach naukowych w jednostkach naukowych lub w uczelniach;
- 12) realizowanych inwestycjach, nieruchomościach będących w posiadaniu jednostki naukowej lub przez nią użytkowanych oraz infrastrukturze naukowo-badawczej i źródłach jej finansowania;
- 13) nakładach na działalność badawczo-rozwojową, nakładach inwestycyjnych oraz źródłach pochodzenia środków i wyniku finansowym jednostki naukowej;
- 14) wdrożeniach wyników badań naukowych lub prac rozwojowych zrealizowanych w jednostce naukowej i przychodach jednostki naukowej z tego tytułu.

4. System obejmuje także informacje o:

- 1) czasopismach naukowych wraz z liczbą punktów przyznawanych za publikację w tych czasopismach, ujętych w wykazie ogłoszonym przez Ministra zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 44 ust. 2;
- 2) cytowaniach publikacji zamieszczonych w polskiej bazie cytowań czasopism naukowych (POL-index), na podstawie informacji uzyskanych od redakcji lub wydawców czasopism naukowych i podmiotów prowadzących bazy bibliograficzne.

5. Minister może zlecić nadzorowanemu instytutowi badawczemu administrowanie bazami danych Systemu, zapewniając na ten cel środki finansowe.

6. Jednostki naukowe, które posiadają kategorię naukową i ubiegają się o środki finansowe na zadania, o których mowa w art. 18 ust. 1, są obowiązane do wprowadzania do Systemu oraz systematycznego aktualizowania danych i informacji, o których mowa w ust. 3 i 10. Za prawidłowość, rzetelność i terminowość danych i informacji wprowadzanych do Systemu odpowiada kierownik jednostki naukowej.

7. Nieprawidłowe, nierzetelne lub nieterminowe wprowadzenie danych i informacji do Systemu może skutkować wstrzymaniem finansowania do czasu usunięcia tych nieprawidłowości.

8. W przypadku przekazania środków finansowych na naukę w wysokości ustalonej w oparciu o dane wprowadzone do Systemu przez jednostkę naukową, o której mowa w ust. 6, nieprawidłowo, nierzetelnie lub nieterminowo, Ministrowi przysługuje prawo do żądania zwrotu nienależnie pobranych środków finansowych. Zwrot tych środków następuje na zasadach określonych w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 885, z późn. zm.³⁾).

9. Minister prowadzi centralny wykaz pracowników naukowych zatrudnionych w jednostkach naukowych przy realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych w ramach stosunku pracy, zwany dalej „Wykazem”:

- 1) w przypadku podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni – będących pracownikami, o których mowa w art. 108 pkt 1 i 3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, oraz pracownikami naukowo-technicznymi i inżynierijno-technicznymi, zatrudnionymi w celu wykonywania prac pomocniczych w badaniach naukowych lub pracach rozwojowych;
- 2) w przypadku jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk – będących pracownikami, o których mowa w art. 87 pkt 1, 2 i 4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk;
- 3) w przypadku instytutów badawczych – będących pracownikami, o których mowa w art. 39 ust. 1 pkt 1–3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych;

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2013 r. poz. 938 i 1646, z 2014 r. poz. 379, 911, 1146, 1626 i 1877, z 2015 r. poz. 238, 532, 1045, 1117, 1130, 1189, 1190, 1269, 1358, 1513, 1830, 1854, 1890 i 2150 oraz z 2016 r. poz. 195, 1257 i 1454.

- 4) w przypadku pozostałych jednostek naukowych – będących pracownikami zatrudnionymi na stanowiskach związanych z prowadzeniem badań naukowych lub prac rozwojowych.

10. Wykaz zawiera następujące informacje:

- 1) imiona i nazwisko pracownika;
- 2) stopień naukowy, tytuł naukowy lub tytuł zawodowy;
- 3) dziedzinę i dyscyplinę nauki lub sztuki, w której pracownik naukowy prowadzi działalność badawczo-rozwojową;
- 4) datę uzyskania stopnia naukowego i tytułu naukowego oraz nazwę jednostki naukowej przeprowadzającej przewód doktorski, postępowanie habilitacyjne lub postępowanie w sprawie nadania tytułu naukowego;
- 5) numer PESEL, a w przypadku jego braku – numer dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz kraj wydania dokumentu tożsamości;
- 6) rok urodzenia;
- 7) kraj pochodzenia w przypadku cudzoziemców;
- 8) płeć;
- 9) dotyczące podstawowego miejsca pracy i dodatkowego miejsca pracy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym;
- 10) dotyczące dotychczas zajmowanych stanowisk, o których mowa w ust. 9, z oznaczeniem daty rozpoczęcia i zakończenia pracy na danym stanowisku;
- 11) wymiar czasu pracy;
- 12) dotyczące oświadczenia, o którym mowa w ust. 11.

11. Pracownicy, o których mowa w ust. 9, zatrudnieni w jednostkach naukowych ubiegających się o środki finansowe na zadania, o których mowa w art. 18 ust. 1, składają oświadczenie o wyrażeniu zgody na zaliczenie ich do liczby pracowników zatrudnionych w danej jednostce przy realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych. Pracownicy zatrudnieni na podstawie stosunku pracy w więcej niż jednej jednostce naukowej składają oświadczenie tylko w jednej, wybranej przez siebie, jednostce naukowej.

12. Dostęp do danych i informacji, o których mowa w ust. 3, 4 i 10, przysługuje Ministrowi, ministrowi nadzorującemu jednostkę naukową, kierownikowi jednostki naukowej zatrudniającej pracownika naukowego i Komitetowi Ewaluacji Jednostek

Naukowych, a w przypadku uczelni – także rektorom w zakresie dotyczącym kierowanych przez nich jednostek naukowych. Dostęp do danych i informacji, o których mowa w ust. 10 pkt 1–9, przysługuje również Narodowemu Centrum Nauki, zwanemu dalej „Centrum Nauki”.

13. Dane i informacje, o których mowa w ust. 3, 4 i 10, z wyłączeniem informacji o przychodach jednostki naukowej, o których mowa w ust. 3 pkt 14, oraz danych, o których mowa w ust. 10 pkt 5–8 i 10–12, są powszechnie dostępne.

14. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy zakres danych i informacji, o których mowa w ust. 3 i 4,
 - 2) terminy aktualizacji danych w Systemie,
 - 3) sposób i formę udostępniania informacji zgromadzonych w Systemie
- mając na uwadze powszechny dostęp do informacji o działalności badawczo-rozwojowej jednostek naukowych i efektach jej finansowania, z uwzględnieniem rodzaju jednostki naukowej, oraz wspomaganie działań mających na celu kształtowanie polityki kadrowej, naukowej i naukowo-technicznej, a także ochronę danych osobowych.

Art. 5. Środki finansowe na naukę przeznaczają się na:

- 1) strategiczne programy badań naukowych i prac rozwojowych oraz inne zadania finansowane przez Narodowe Centrum Badań i Rozwoju, zwane dalej „Centrum Rozwoju”;
- 2) badania naukowe lub prace rozwojowe na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa prowadzone w ramach strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań, o których mowa w pkt 1;
- 3) badania podstawowe i inne zadania finansowane przez Centrum Nauki;
- 4) działalność statutową;
- 5) (uchylony)
- 6) inwestycje w zakresie dużej i strategicznej infrastruktury badawczej oraz inwestycje budowlane służące badaniom naukowym lub pracom rozwojowym;
- 7) współpracę naukową z zagranicą;
- 8) zadania współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA);

- 9) działalność upowszechniającą naukę;
- 10) programy i przedsięwzięcia ustanawiane przez Ministra, w tym ukierunkowane na wspieranie młodych naukowców lub osób rozpoczynających karierę naukową;
- 10a) tworzenie warunków rozwoju naukowego wybitnie uzdolnionych absolwentów studiów pierwszego stopnia oraz studentów, którzy ukończyli trzeci rok jednolitych studiów magisterskich, w tym ustanowienie programu „Diamentowy Grant”;
- 10b) tworzenie warunków do rozwoju współpracy między środowiskiem naukowym a środowiskiem społeczno-gospodarczym, w tym ustanowienie programu „Doktorat wdrożeniowy”, o którym mowa w art. 26 ust. 3f;
- 10c) programy ustanawiane przez Dyrektora Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej, w tym skierowane do osób kształcących się oraz do środowiska akademickiego i naukowego;
- 11) nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne;
- 11a) stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców;
- 12) finansowanie działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, zespołów, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej;
- 13) finansowanie bibliotek naukowych niewchodzących w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–c, w zakresie prowadzonej działalności naukowej oraz działalności upowszechniającej naukę.

Art. 6. 1. Minister planuje wysokość środków finansowych na naukę w projekcie budżetu państwa, a po uchwaleniu ustawy budżetowej – w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczony na naukę na zadania, o których mowa w art. 5.

2. Wysokość środków finansowych na naukę w zakresie badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa Minister ustala zgodnie z ust. 1, po zasięgnięciu opinii Ministra Obrony Narodowej i ministra właściwego do spraw wewnętrznych.

3. Na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 1, Minister przeznacza nie mniej niż 10% środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 7 i 9–13.

4. Na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 3, Minister przeznacza nie mniej niż 10% środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 7 i 9–13.

5. Minister zwiększa wysokość środków finansowych ustalanych w planie finansowym dotyczącym części budżetu państwa przeznaczonych na naukę na zadania realizowane przez Centrum Rozwoju wraz ze wzrostem finansowego udziału podmiotów prowadzących działalność gospodarczą w realizację tych zadań.

6. Środki finansowe przeznaczone corocznie na zadania określone w art. 5 pkt 1 i 3 osiągną do 2020 r. wartość nie mniejszą niż 50% środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5 pkt 4, 7 i 9–13.

Art. 7. Minister przekazuje Centrum Rozwoju środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację strategicznych programów badań naukowych i prac rozwojowych oraz innych zadań Centrum Rozwoju, o których mowa w art. 5 pkt 1, oraz na realizację badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz obronności i bezpieczeństwa państwa, określonych w art. 5 pkt 2, na wniosek Dyrektora Centrum Rozwoju;
- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum Rozwoju zadaniami, określonymi w art. 5 pkt 1 i 2;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, określonych w art. 5 pkt 1 i 2.

Art. 8. Minister przekazuje Centrum Nauki środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację zadań Centrum Nauki, określonych w art. 5 pkt 3, na wniosek Dyrektora Centrum Nauki;
- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Centrum Nauki zadaniami, określonymi w art. 5 pkt 3;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań, określonych w art. 5 pkt 3.

Art. 8a. Minister przekazuje Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej środki finansowe w formie:

- 1) dotacji celowej na realizację zadań Narodowej Agencji Wymiany Akademickiej określonych w art. 5 pkt 10c, na wniosek Dyrektora tej Agencji;

- 2) dotacji podmiotowej na pokrycie bieżących kosztów zarządzania realizowanymi przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej zadaniami określonymi w art. 5 pkt 10c;
- 3) dotacji celowej na finansowanie lub dofinansowanie kosztów inwestycji dotyczących obsługi realizacji zadań określonych w art. 5 pkt 10c.

Art. 9. Minister przyznaje środki finansowe na naukę:

- 1) jednostkom naukowym – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 4–8, 10–10b i 11a, oraz na działalność upowszechniającą naukę, o której mowa w art. 25 ust. 4a, oraz jednostkom naukowym reprezentującym podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16a, na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 6 i 7 oraz na działalność, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2a i 4;
- 2) uczelniom – na realizację zadań, o których mowa w art. 5 pkt 10, na działalność, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 4, oraz na rozbudowę i utrzymanie infrastruktury informatycznej nauki, o której mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2a i art. 20 pkt 1 lit. b, a także na działalność upowszechniającą naukę, o której mowa w art. 25 ust. 1 pkt 2 i ust. 4a, oraz w przypadku gdy zgodnie ze statutem w strukturze uczelni nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych, na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 10b, na działalność, o której mowa w art. 18 ust. 1 i 2 oraz art. 20;
- 3) Polskiej Akademii Umiejętności – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 9;
- 4) podmiotom działającym na rzecz nauki – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 7, 9 i 10;
- 5) innym jednostkom organizacyjnym posiadającym osobowość prawną, niebędącym jednostkami naukowymi – na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 6–8 i 10;
- 6) bibliotekom naukowym niewchodzącym w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–c, w zakresie prowadzonej działalności naukowej oraz działalności upowszechniającej naukę.

Art. 9a. 1. Z postępowania w sprawie przyznania środków finansowych na naukę na zadania, o których mowa w art. 5, wyklucza się wnioskodawcę pozostającego pod zarządem komisarycznym bądź znajdującego się w toku likwidacji albo postępowania upadłościowego.

2. W przypadku gdy okoliczności, o których mowa w ust. 1, zostaną ujawnione po wydaniu decyzji o przyznaniu środków finansowych na naukę, Minister, Centrum Nauki lub Centrum Rozwoju uchylają decyzję o przyznaniu tych środków lub odstępują od umowy zawartej w sprawie finansowania zadań, o których mowa w art. 5.

3. Decyzja uchylająca decyzję, o której mowa w ust. 2, wywołuje skutki prawne od dnia doręczenia decyzji, którą się uchyla.

Art. 10. Z wnioskami o przyznanie środków finansowych na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 1–3 do Centrum Nauki i Centrum Rozwoju mogą występować:

- 1) jednostki naukowe;
- 2) konsorcja naukowe;
- 3) sieci naukowe i jednostki organizacyjne uczelni niebędące podstawowymi jednostkami organizacyjnymi;
- 4) centra naukowo-przemysłowe;
- 5) centra naukowe Polskiej Akademii Nauk;
- 5a) centra naukowe uczelni;
- 6) biblioteki naukowe;
- 7) przedsiębiorcy mający status centrum badawczo-rozwojowego w rozumieniu ustawy z dnia 30 maja 2008 r. o niektórych formach wspierania działalności innowacyjnej (Dz. U. z 2015 r. poz. 1710 oraz z 2016 r. poz. 1206);
- 8) jednostki organizacyjne posiadające osobowość prawną i siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 9) osoby fizyczne;
- 10) przedsiębiorcy prowadzący badania naukowe w innej formie organizacyjnej niż formy określone w pkt 1–8.

Art. 11. 1. Osoby fizyczne niezatrudnione w podmiotach, o których mowa w art. 10 pkt 1–8 i 10, mogą wystąpić z wnioskiem o finansowanie projektów obejmujących badania naukowe lub prace rozwojowe zgodnie z art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Badań i Rozwoju (Dz. U. z 2016 r. poz. 900 i 1250) i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Narodowym Centrum Nauki.

2. Osoby fizyczne po zakwalifikowaniu projektu do finansowania uzyskują promesę finansowania badań naukowych lub prac rozwojowych.

3. Środki finansowe są przyznawane podmiotowi, który zatrudni osobę fizyczną, o której mowa w ust. 1, i przekazywane na podstawie umowy zawartej z tym podmiotem.

4. Przepisu ust. 2 i 3 nie stosuje się do osób fizycznych, których projekty zakwalifikowano do finansowania w ramach programów lub przedsięwzięć związanych ze wsparciem komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych lub ochrony patentowej.

Art. 12. 1. Prawomocne orzeczenie o naruszeniu zasad etyki w nauce, o których mowa w art. 112 ust. 3 pkt 1–4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk, art. 56 ust. 3 pkt 1–4 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych i art. 144 ust. 3 pkt 1–5 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, jest uwzględniane przez Ministra oraz organy Centrum Nauki i Centrum Rozwoju przy przyznawaniu środków finansowych na badania naukowe i prace rozwojowe.

2. Dyrektor jednostki naukowej Polskiej Akademii Nauk, dyrektor instytutu badawczego i rektor uczelni informują Ministra, Centrum Nauki i Centrum Rozwoju o orzeczeniach, o których mowa w ust. 1, w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się tych orzeczeń.

Art. 13. 1. W sprawie finansowania zadań określonych w art. 5 pkt 4, 6–10b i 11a Minister rozstrzyga, w drodze decyzji, na podstawie wniosków złożonych przez uprawnione podmioty, po zasięgnięciu opinii właściwego zespołu, o którym mowa w art. 52 ust. 1–3, z wyłączeniem:

- 1) działalności statutowej określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3, jeżeli wysokość przyznanych środków finansowych jest ustalana wyłącznie na podstawie wielkości liczbowych ujętych w algorytmie określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 7;
- 2) opłacania składek, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 3, i wnoszenia wkładu krajowego, o którym mowa w art. 23 ust. 1 pkt 4, jeżeli środki przeznaczone na te zadania są przekazywane bezpośrednio przez Ministra;
- 3) działalności upowszechniającej naukę, o której mowa w art. 25 ust. 6.

1a. Minister przekazuje uprawnionemu podmiotowi pisemną informację w sprawie:

- 1) finansowania działalności statutowej określonej w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3;
- 1a) finansowania działalności upowszechniającej naukę w zakresie, o którym mowa w art. 25 ust. 5;
- 2) nagród za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne, o których mowa w art. 28 ust. 1.

2. Zasięgnięcie opinii właściwego zespołu nie jest wymagane w przypadku decyzji o finansowaniu projektów, o których mowa w art. 23 ust. 1 pkt 1, ocenionych pozytywnie przez gremium międzynarodowe.

3. (uchylony)

Art. 13a. Środki finansowe na zadania, o których mowa w:

- 1) art. 23 ust. 1 pkt 1, 2 i 5, art. 24, art. 25 ust. 1, 3 i 4a oraz art. 26 – są przekazywane uprawnionym podmiotom na podstawie umowy określającej warunki jej realizacji i finansowania, a także rozliczania przyznanych środków finansowych;
- 2) art. 28a – są przekazywane uprawnionym podmiotom na podstawie umowy określającej warunki jej realizacji i finansowania.

Art. 13b. 1. Przy przyznawaniu środków finansowych na naukę uwzględnia się w szczególności kryteria:

- 1) poziom naukowy prac lub zadań i ich znaczenie dla rozwoju nauki;
- 2) praktyczną użyteczność wyników prac lub zadań oraz ich znaczenie dla rozwoju innowacyjności i gospodarki;
- 3) znaczenie realizacji prac lub zadań dla rozwoju międzynarodowej współpracy w zakresie nauki i techniki;
- 4) możliwość współfinansowania przewidzianych do realizacji prac lub zadań z innych źródeł niż środki finansowe na naukę.

2. Przy przyznawaniu środków finansowych na zadania określone w art. 5 pkt 6 uwzględnia się w szczególności kryteria, o których mowa w ust. 1, oraz:

- 1) kategorię naukową jednostki naukowej, określoną w art. 42 ust. 3;
- 2) wpisanie inwestycji na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;

- 3) posiadanie programu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zakres wykorzystania inwestycji do jego realizacji, w tym przez inne jednostki naukowe;
- 4) znaczenie inwestycji dla osiągnięcia celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz jej znaczenie dla realizacji Krajowego Programu Badań, o którym mowa w art. 4.

Art. 13c. 1. Wniosek o przyznanie środków finansowych na realizację zadań określonych w art. 5 pkt 4 i 6–10b zawiera w szczególności:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) numer identyfikacji podatkowej wnioskodawcy;
- 3) informację o wpisie do rejestru przedsiębiorców;
- 4) imię i nazwisko kierownika wnioskodawcy;
- 5) opis zadania lub zadań planowanych do realizacji;
- 6) harmonogram zadania lub zadań planowanych do realizacji;
- 7) informacje o kosztach realizacji tych zadań wraz z uzasadnieniem;
- 8) imię i nazwisko, numer telefonu i adres e-mail osoby odpowiedzialnej za sporządzenie wniosku.

2. Wniosek o przyznanie środków finansowych na zadania określone w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3 zawiera informacje, o których mowa w ust. 1 pkt 1–3, oraz informację o liczbie osób, o których mowa w art. 18 ust. 4 pkt 4, w tym w podziale na dziedziny i dyscypliny nauki i sztuki, oraz informacje, o których mowa w art. 18 ust. 4a pkt 2–5.

3. Wnioskodawca, o którym mowa w art. 2 pkt 9 lit. f lub w art. 2 pkt 11, dołącza do wniosku, o którym mowa w ust. 1:

- 1) odpis z Krajowego Rejestru Sądowego wydany w okresie 3 miesięcy poprzedzających dzień złożenia wniosku;
- 2) poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy, statutu lub innego przewidzianego przepisami prawa dokumentu dotyczącego ustanowienia, działalności i organizacji wnioskodawcy;
- 3) oświadczenie o niezaleganiu z wpłatami z tytułu należności budżetowych;
- 4) oświadczenie o niezaleganiu z opłacaniem składek na ubezpieczenia społeczne i zdrowotne.

4. Jednostka naukowa reprezentująca podmiot, o którym mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16a, do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię umowy o utworzeniu tego podmiotu lub oświadczenie o utworzeniu lub zamiarze utworzenia tego podmiotu, zawierające:

- 1) nazwy, oznaczenia siedzib i adresy jednostek organizacyjnych wchodzących w skład podmiotu;
- 2) informację o dacie zawarcia umowy o utworzeniu podmiotu albo informację o planowanym terminie zawarcia takiej umowy wraz z zobowiązaniem do niezwłocznego poinformowania w formie pisemnej o zawarciu umowy o utworzeniu podmiotu;
- 3) podpisy osób uprawnionych do reprezentowania jednostek organizacyjnych wchodzących w skład podmiotu.

5. Wniosek o przyznanie pomocy publicznej lub pomocy de minimis na zadania określone w art. 5 pkt 6–10 zawiera informacje, o których mowa w ust. 1. Do wniosku dołącza się:

- 1) dokumenty, o których mowa w ust. 3 pkt 1, 3 i 4;
- 2) poświadczoną za zgodność z oryginałem kopię dokumentu określającego formę prawną przedsiębiorcy, w szczególności kopię umowy spółki lub innego przewidzianego przepisami prawa dokumentu dotyczącego ustanowienia, działalności i organizacji przedsiębiorcy;
- 3) zaświadczenia i informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o postępowaniu w sprawach dotyczących pomocy publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1808) oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 37 ust. 2a i 6 tej ustawy.

Art. 13d. 1. Podmiot otrzymujący środki finansowe na naukę jest obowiązany do:

- 1) prawidłowego, efektywnego i zgodnego z przeznaczeniem wykorzystywania otrzymanych środków finansowych na naukę;
- 2) terminowej realizacji zadań;
- 3) rozliczenia przyznanych środków finansowych na naukę, z wyłączeniem środków przyznanych na podstawie art. 28a;
- 4) złożenia raportu rocznego i raportu końcowego z wykorzystania środków finansowych na naukę wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów.

2. Warunkiem rozliczenia przyznanych środków finansowych na naukę jest ich wydatkowanie zgodnie z ustawą, zakresem rzeczowym określonym we wniosku, na podstawie którego została przyznana dotacja, lub z umową określającą warunki finansowania, realizacji i rozliczania przyznanych środków finansowych na naukę.

3. Przy ocenie raportu rocznego i raportu końcowego z wykorzystania środków finansowych na naukę uwzględnia się kryteria:

- 1) zgodność zakresu wykonanych zadań z decyzją o przyznaniu dotacji lub umową, o której mowa w ust. 2;
- 2) wykorzystanie środków finansowych na naukę zgodnie z przeznaczeniem;
- 3) zasadność poniesionych kosztów w stosunku do zrealizowanych zadań.

4. Raport roczny i raport końcowy z wykorzystania środków finansowych na naukę zawiera:

- 1) nazwę, siedzibę i adres wnioskodawcy;
- 2) imię i nazwisko kierownika wnioskodawcy;
- 3) informacje o zrealizowanych zadaniach;
- 4) informacje o poniesionych kosztach;
- 5) imię i nazwisko, numer telefonu i adres e-mail osoby odpowiedzialnej za sporządzenie raportu rocznego i raportu końcowego.

Art. 14. 1. W przypadku naruszenia procedury konkursowej lub innych naruszeń formalnych przy:

- 1) wpisywaniu przedsięwzięcia w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej lub w ramach okresowego przeglądu przedsięwzięć wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej,
- 2) przyznawaniu środków finansowych na zadania określone w art. 5 pkt 4, 6–10b i 11a

– wnioskodawca może, w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji albo pisemnej informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1a, złożyć do Ministra wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy.

2. Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy jest opiniowany przez zespół, o którym mowa w art. 52 ust. 2, w terminie 30 dni od dnia, w którym zespół ten otrzymał wniosek.

2a. Minister informuje w formie pisemnej o rozpatrzeniu wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, złożonego od informacji, o której mowa w art. 13 ust. 1a.

3. Opinia dotycząca wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy nie może być sporządzana przez osobę, która uprzednio oceniała lub opiniowała:

- 1) przedsięwzięcie w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej, w ramach wpisu na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej lub okresowego przeglądu przedsięwzięć wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;
- 2) wniosek o przyznawanie środków finansowych będący przedmiotem decyzji Ministra.

4. (uchylony)

Art. 14a. 1. Należności finansowe wynikające z rozliczenia przyznanych środków finansowych Minister umarza z urzędu lub na wniosek dłużnika, jeżeli:

- 1) dłużnik został wykreślony z właściwego rejestru, a odpowiedzialność za długi nie przeszła na osoby trzecie;
- 2) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się sumy wyższej od kosztów egzekucyjnych lub postępowanie egzekucyjne okazało się nieskuteczne;
- 3) zostało zastosowane umorzenie w ramach zawartego układu z wierzycielami dłużnika;
- 4) sąd oddalił wniosek o ogłoszenie upadłości dłużnika lub umorzył postępowanie upadłościowe z przyczyn, o których mowa w art. 13 oraz w art. 361 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. – Prawo upadłościowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 2171, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 791).

2. Minister, na uzasadniony wniosek dłużnika lub z urzędu, może umorzyć należność finansową niestanowiącą pomocy publicznej lub pomocy de minimis w całości lub w części, odroczyć termin spłaty lub rozłożyć spłatę na raty, jeżeli:

- 1) wystąpiła nadzwyczajna zmiana stosunków gospodarczych, której strony nie mogły przewidzieć w dniu otrzymania środków finansowych, z powodu której zapłata należności przez dłużnika groziłaby znacznym pogorszeniem jego sytuacji ekonomicznej;
- 2) wystąpiły ważne zdarzenia losowe niezależne od dłużnika;

- 3) jest to uzasadnione ryzykiem naukowym wynikającym z charakteru wykonywanych zadań;
- 4) jest to uzasadnione ważnymi względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi dłużnika oraz uzasadnionym interesem Skarbu Państwa.

3. Spłata należności finansowej odroczonej lub rozłożonej na raty następuje na podstawie umowy zawartej z dłużnikiem.

4. Do umorzenia należności finansowej, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy o pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

Art. 15. 1. Wnioski, recenzje, umowy i raporty z realizacji zadań finansowanych ze środków na naukę stanowią tajemnicę przedsiębiorstw w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

2. Informacje o wynikach realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę, podlegające ochronie na podstawie ust. 1, mogą być udostępniane wyłącznie przez uprawniony podmiot, który otrzymał środki finansowe na realizację tych zadań.

3. Dane o osobach recenzentów i ekspertów oceniających w danym postępowaniu wnioski o przyznanie środków finansowych na naukę przeznaczonych na zadania określone w art. 5 nie podlegają udostępnieniu.

Art. 16. 1. W razie dokonania wynalazku, wzoru użytkowego lub wzoru przemysłowego w wyniku prac lub zadań finansowanych przez Ministra, prawo do uzyskania patentu na wynalazek albo prawa ochronnego na wzór użytkowy, jak również prawa z rejestracji wzoru przemysłowego przysługuje podmiotowi, któremu Minister przyznał środki finansowe na naukę, chyba że umowa między Ministrem a podmiotem otrzymującym środki finansowe na naukę albo decyzja o przyznaniu środków stanowią inaczej.

2. Do własności majątkowych praw autorskich powstałych w wyniku realizacji zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę stosuje się przepisy ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawie autorskim i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 666 i 1333).

3. Do wynalazków, wzorów użytkowych oraz wzorów przemysłowych, uzyskanych przez pracownika uczelni publicznej w ramach wykonywania

obowiązków ze stosunku pracy w tej uczelni stosuje się przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

4. Do wynalazków, wzorów użytkowych oraz wzorów przemysłowych, uzyskanych przez pracownika instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk w ramach wykonywania obowiązków ze stosunku pracy w tym instytucie stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o Polskiej Akademii Nauk.

Art. 17. Dyrektor Centrum Nauki lub Dyrektor Centrum Rozwoju, na wniosek kierownika projektu obejmującego badania naukowe lub prace rozwojowe, może wyrazić zgodę na zmianę podmiotu realizującego projekt po pozytywnym zaopiniowaniu przez kierownika jednostki organizacyjnej realizującej projekt i kierownika jednostki przejmującej realizację projektu.

Rozdział 2

Zasady finansowania nauki

Art. 18. 1. Finansowanie działalności statutowej obejmuje:

- 1) utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej, w tym:
 - a) działania niezbędne do rozwoju specjalności naukowych lub kierunków badawczych oraz rozwoju kadry naukowej, w tym badania naukowe lub prace rozwojowe ujęte w planie finansowym jednostek naukowych,
 - b) utrzymanie infrastruktury badawczej, w tym bibliotek i archiwów,
 - c) koszty związane z zatrudnieniem niezbędnej kadry naukowej i inżynierjno-technicznej, z zastrzeżeniem ust. 3,
 - d) zakup lub wytworzenie aparatury naukowo-badawczej związanej z realizacją zadań, o których mowa w lit. a, niestanowiącej dużej infrastruktury badawczej,
 - e) współpracę naukową krajową i zagraniczną niezbędną do realizacji zadań, o których mowa w lit. a,
 - f) działalność jednostki naukowej w zakresie upowszechniania nauki, dotycząca zadań określonych w art. 25 ust. 1,
 - g) (uchylona)
 - h) działania związane z komercjalizacją wyników badań naukowych i prac rozwojowych, polegające na analizie potrzeb rynku, stanu techniki,

możliwości ochrony patentowej efektów tej działalności oraz opracowaniu projektów komercjalizacji,

- i) zadania związane z zapewnieniem warunków udziału niepełnosprawnych naukowców i uczestników studiów doktoranckich w realizacji badań naukowych i prac rozwojowych;
- 1a) koszty restrukturyzacji jednostek naukowych;
- 2) utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego w jednostce naukowej;
- 2a) utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego z zakresu infrastruktury informatycznej nauki w jednostce naukowej lub w uczelni;
- 3) działalność podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych i międzynarodowych instytutów naukowych polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym;
- 4) działalność jednostek naukowych lub uczelni związaną z zapewnieniem dostępu do informacji naukowej, w szczególności do systemów udostępniających informacje o wynikach badań naukowych, publikacjach i monografiach, w tym do Wirtualnej Biblioteki Nauki – systemu udostępniania w formie elektronicznej naukowych baz danych oraz publikacji naukowych.

1a. Na działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. h, jednostka naukowa przeznacza nie mniej niż 2% środków finansowych przyznanych na utrzymanie potencjału badawczego.

1b. Podstawowa jednostka organizacyjna uczelni, w której utworzono centrum transferu technologii, o którym mowa w art. 86 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym, z przyznanych środków finansowych przeznaczonych na działania, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. h, finansuje działania tego centrum w tym zakresie.

2. Restrukturyzacja jednostek naukowych polega na zmianie struktury organizacyjnej, struktury zatrudnienia lub określonego w statucie jednostki naukowej przedmiotu lub zakresu działania tej jednostki, w celu podniesienia poziomu prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, w szczególności w następnym:

- 1) przekształcenia instytutu badawczego w instytut naukowy Polskiej Akademii Nauk;
- 2) przekształcenia instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk w instytut badawczy;
- 3) włączenia instytutu badawczego lub instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk do uczelni publicznej;
- 4) włączenia instytutu badawczego do instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 5) włączenia instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk do instytutu badawczego;
- 6) połączenia lub podziału jednostek naukowych.

3. W przypadku uczelni w kosztach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. b i c, nie uwzględnia się kosztów utrzymania potencjału badawczego związanego z działalnością dydaktyczną oraz kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników naukowo-dydaktycznych zajmujących się działalnością dydaktyczną.

4. Wysokość dotacji na działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, zależy od:

- 1) kategorii jednostki naukowej określonej w art. 42 ust. 3;
- 2) kosztochłonności prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych w poszczególnych dziedzinach nauki, określonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 i 1311);
- 3) rodzaju jednostki naukowej, z uwzględnieniem specyfiki i uwarunkowań działalności badawczo-rozwojowej poszczególnych rodzajów jednostek naukowych, ich znaczenia dla realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz znaczenia realizowanych przez te jednostki zadań dla rozwoju nauki, postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa;
- 4) liczby osób, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, zatrudnionych w jednostce naukowej przy prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych na podstawie stosunku pracy;
- 5) wysokości dotacji na działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 1, ustalonej na podstawie algorytmu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 19 ust. 7, przyznanej jednostce naukowej w poprzednim roku;

6) środków finansowych zaplanowanych na ten cel w budżecie państwa.

4a. Wysokość dotacji na działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 3, zależy od:

- 1) kategorii jednostki naukowej określonej w art. 42 ust. 3;
- 2) liczby zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w jednostce naukowej młodych naukowców, w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy;
- 3) liczby zatrudnionych na podstawie stosunku pracy w jednostce naukowej młodych naukowców w przeliczeniu na pełny wymiar czasu pracy, którzy uzyskali stopień naukowy poza jednostką naukową, w której są zatrudnieni, w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku lub mają otwarty przewód doktorski, ale nie są uczestnikami studiów doktoranckich;
- 4) liczby stopni naukowych doktora i doktora habilitowanego nadanych w jednostce naukowej młodym naukowcom w roku poprzedzającym rok złożenia wniosku;
- 5) liczby uczestników studiów doktoranckich prowadzonych w jednostce naukowej w roku akademickim, w którym składany jest wniosek;
- 6) kosztochłonności prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych w poszczególnych dziedzinach nauki, określonych na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

4b. Minister przyznaje środki finansowe na utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego lub specjalnego urządzenia badawczego w zakresie infrastruktury informatycznej nauki na okres nie dłuższy niż 3 lata, określając wysokość tych środków w kolejnych latach.

5. Wniosek o finansowanie kosztów restrukturyzacji jednostki naukowej wymaga zaopiniowania przez:

- 1) rektora uczelni – w odniesieniu do podstawowych jednostek organizacyjnych tej uczelni, a w przypadku uczelni wojskowych – ponadto przez Ministra Obrony Narodowej;
- 2) Prezesa Polskiej Akademii Nauk – w odniesieniu do jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk;
- 3) ministra nadzorującego instytut badawczy – w odniesieniu do instytutu badawczego;

4) ministra właściwego do spraw wewnętrznych – w odniesieniu do uczelni służb publicznych.

6. W przypadku szczególnych potrzeb jednostki naukowej, wynikających z prowadzonych przez nią badań naukowych lub prac rozwojowych, lub działań związanych z komercjalizacją ich wyników, Minister może zwiększyć dotację, o której mowa w ust. 1 pkt 1, biorąc pod uwagę:

- 1) kategorię naukową posiadaną przez tę jednostkę;
- 2) specyfikę i uwarunkowania działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej prowadzonej przez tę jednostkę;
- 3) znaczenie zadań realizowanych przez tę jednostkę dla rozwoju nauki, postępu cywilizacyjnego, wzrostu innowacyjności gospodarki i rozwoju kulturalnego państwa.

7. W szczególnych sytuacjach wynikających ze zdarzeń losowych, Minister może ustalić wysokość dotacji, o której mowa w ust. 1 pkt 1, z uwzględnieniem innych okoliczności, niż określone w ust. 4 i 6.

Art. 19. 1. Środki finansowe na naukę przeznaczone na działalność statutową określoną w art. 18 ust. 1 pkt 1, 2 i 2a są przekazywane w formie dotacji podmiotowej, a środki finansowe na naukę przeznaczone na działalność statutową określoną w art. 18 ust. 1 pkt 1a, 3 i 4 są przekazywane w formie dotacji celowej.

2. Środki finansowe przyznawane na realizację zadań, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 3, mogą być przeznaczane na stypendia dla uczestników studiów doktoranckich uczestniczących w realizacji badań naukowych lub prac rozwojowych.

3. Jednostce naukowej, której została przyznana kategoria naukowa C, przyznaje się dotację na utrzymanie potencjału badawczego przez okres 6 miesięcy roku następującego po roku przyznania kategorii w wysokości połowy dotacji ustalonej na podstawie algorytmu określonego w przepisach wydanych na podstawie ust. 7.

3a. Jednostka naukowa, której została przyznana kategoria naukowa C, może otrzymać dotacje na finansowanie kosztów restrukturyzacji w okresie nie dłuższym niż 2 lata po roku przyznania tej kategorii.

3b. Jednostka naukowa, której została przyznana kategoria naukowa C, otrzymuje, wyłącznie na rok następujący po roku przyznania tej kategorii, dotację na działalność polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz

uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym.

4. Jednostka naukowa, która otrzymała kategorię C, może złożyć wniosek o ponowną ocenę nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia przyznania kategorii C.

4a. Jednostka naukowa, która w wyniku ponownej oceny otrzymała kategorię naukową C, do dnia uzyskania wyższej kategorii naukowej nie otrzymuje środków finansowych na naukę przeznaczonych na działalność statutową, o której mowa w art. 18.

5. Środki finansowe pozyskane w związku z przyznaniem jednostkom naukowym kategorii C Minister przeznacza na rzecz zadań realizowanych przez Centrum Nauki i Centrum Rozwoju.

6. Środki finansowe przyznane na finansowanie działalności statutowej niewykorzystane w danym roku kalendarzowym pozostają w jednostce naukowej na rok następny, z przeznaczeniem na cel, na jaki zostały przyznane.

7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób ustalania wysokości dotacji oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w art. 18 ust. 1 pkt 1 i 3, w tym:
 - a) wielkości i składowe algorytmu ustalania wysokości dotacji na utrzymanie potencjału badawczego jednostki naukowej dla jednostek posiadających kategorię naukową A+, A, B albo C,
 - b) sposób ustalania dotacji dla Polskiej Akademii Umiejętności,
 - c) sposób ustalania dotacji dla jednostki naukowej, której:
 - przyznano po raz pierwszy kategorię naukową,
 - nie przyznano dotacji na utrzymanie potencjału badawczego w roku poprzedzającym rok, na który ma być przyznana dotacja,
 - kategoria naukowa została zmieniona w wyniku przeprowadzenia kompleksowej oceny działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostki naukowej,
 - d) sposób ustalania dotacji dla jednostek naukowych powstałych w wyniku podziału lub wydzielenia się z istniejącej jednostki naukowej oraz powstałych w wyniku połączenia istniejących jednostek naukowych,

- e) sposób zwiększania dotacji na utrzymanie potencjału badawczego dla jednostek naukowych, w tym na zadania związane z zapewnieniem warunków udziału niepełnosprawnych naukowców i uczestników studiów doktoranckich w realizacji badań naukowych i prac rozwojowych,
 - f) sposób ustalania dotacji na cele określone w art. 18 ust. 1 pkt 1 z tytułu zdarzeń losowych,
 - g) wielkości i składowe algorytmu ustalania dotacji na działalność polegającą na prowadzeniu badań naukowych lub prac rozwojowych oraz zadań z nimi związanych, służących rozwojowi młodych naukowców oraz uczestników studiów doktoranckich, finansowanych w wewnętrznym trybie konkursowym, dla jednostek naukowych uczelni, jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk, instytutów badawczych i międzynarodowych instytutów naukowych, posiadających kategorię naukową A+, A, B albo C,
- 2) terminy składania wniosków o przyznanie dotacji i raportu rocznego z wykorzystania środków finansowych, stanowiącego podstawę do rozliczenia przyznanych dotacji,
- 3) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie dotacji i w raporcie rocznym z wykorzystania przyznanych środków finansowych, wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów
- mając na uwadze kosztochłonność prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, jakość prowadzonej działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej określoną przez kategorię naukową przyznaną jednostce naukowej, specyfikę i uwarunkowania prowadzonej działalności badawczo-rozwojowej, znaczenie poszczególnych rodzajów jednostek naukowych dla realizacji polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz znaczenie realizowanych przez te jednostki zadań dla rozwoju nauki, postępu cywilizacyjnego, rozwoju gospodarczego i kulturalnego państwa, a także wysokość dotacji na utrzymanie potencjału badawczego, przyznanej tym jednostkom naukowym na rok poprzedzający rok przyznania dotacji, uwzględniając priorytetowe finansowanie jednostek naukowych kategorii A+ oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych.

7a. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków finansowych na utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2, w jednostkach naukowych posiadających kategorię naukową A+, A albo B,
- 2) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków finansowych na utrzymanie specjalnego urządzenia badawczego z zakresu infrastruktury informatycznej nauki, o którym mowa w art. 18 ust. 1 pkt 2a, w jednostkach naukowych posiadających kategorię naukową A+, A albo B lub w uczelniach,
- 3) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków finansowych na działalność jednostek naukowych lub uczelni związaną z zapewnieniem dostępu do informacji naukowej, w szczególności do systemów udostępniających informacje o wynikach badań naukowych, publikacjach i monografiach, w tym do Wirtualnej Biblioteki Nauki – systemu udostępniania w formie elektronicznej naukowych baz danych oraz publikacji naukowych,
- 4) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków na finansowanie kosztów restrukturyzacji jednostek naukowych posiadających kategorię naukową A+, A, B albo C oraz rodzaje tych kosztów,
- 5) tryb rozliczania przyznanych środków finansowych,
- 6) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie środków finansowych oraz w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania przyznanych środków finansowych wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów

– mając na uwadze ocenę dotychczasowej działalności jednostki naukowej, prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz uwzględniając priorytetowe finansowanie jednostek naukowych kategorii A+, zapewnienie finansowania specjalnych urządzeń badawczych, w tym z zakresu infrastruktury informatycznej nauki, oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych.

8. (uchylony)

Art. 20. Finansowanie inwestycji służących potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych obejmuje:

- 1) finansowanie kosztów inwestycji w zakresie dużej i strategicznej infrastruktury badawczej:

- a) zakup, wytworzenie lub rozbudowę aparatury naukowo-badawczej,
 - b) rozbudowę infrastruktury informatycznej nauki,
 - c) udział w przedsięwzięciu inwestycyjnym w zakresie dużej lub strategicznej infrastruktury badawczej, w tym w ramach współpracy międzynarodowej,
 - d) inwestycje z zakresu dużej infrastruktury badawczej, współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych;
- 2) finansowanie kosztów inwestycji budowlanych oraz inwestycji budowlanych dotyczących strategicznej infrastruktury badawczej:
- a) budowę nowych obiektów budowlanych,
 - b) przebudowę lub rozbudowę obiektów budowlanych,
 - c) zakup nieruchomości,
 - d) udział w przedsięwzięciu budowlanym, w tym w ramach współpracy międzynarodowej,
 - e) inwestycje budowlane współfinansowane ze środków funduszy strukturalnych.

Art. 21. (uchylony)

Art. 22. (uchylony)

Art. 22a. 1. Koszty zakupu oraz wytworzenia aparatury naukowo-badawczej niestanowiącej dużej lub strategicznej infrastruktury badawczej, zaliczanej do środków trwałych i wartości niematerialnych i prawnych zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2016 r. poz. 1047), mogą być wliczane do kosztów realizacji zadań określonych w art. 5 pkt 1–4 i 7–10.

2. Wniosek o finansowanie inwestycji współfinansowanej z innej części budżetu państwa składa się wraz z opinią dysponenta tej części.

3. W przypadku gdy inwestycja będzie wykorzystywana do realizacji zadań innych niż badania naukowe lub prace rozwojowe, ze środków finansowych na naukę finansowana jest jedynie ta część kosztów inwestycji, która służy potrzebom badań naukowych lub prac rozwojowych.

4. Środki finansowe na naukę przeznaczone na finansowanie inwestycji, o których mowa w art. 20, są przekazywane jednostce naukowej, uczelni lub jednostce naukowej reprezentującej podmioty, o których mowa w art. 2 pkt 12 i 14–16a, w formie dotacji celowej.

Art. 22b. 1. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w art. 20, w tym:
 - a) tryb oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - b) tryb oceny realizacji zadań,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o finansowanie inwestycji,
- 3) szczegółowy zakres informacji zawartych w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania środków finansowych, zawierających informacje o realizacji inwestycji wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów – mając na uwadze znaczenie przewidzianych do finansowania inwestycji z zakresu dużej i strategicznej infrastruktury badawczej dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, w tym dla Krajowego Programu Badań, o którym mowa w art. 4, potrzebę zwiększenia roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis na cele określone w art. 20, w tym:
 - a) przeznaczenie pomocy,
 - b) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 2) sposób kumulowania pomocy,
- 3) maksymalne wielkości pomocy,
- 4) maksymalną intensywność pomocy,
- 5) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w raporcie rocznym i raporcie końcowym z realizacji zadań objętych pomocą

– z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz mając na względzie potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

Art. 23. 1. Finansowanie współpracy naukowej z zagranicą obejmuje:

- 1) projekty realizowane we współpracy z partnerem zagranicznym, obejmujące badania naukowe, prace rozwojowe lub działalność upowszechniającą naukę, realizowane w ramach międzynarodowych programów, inicjatyw lub przedsięwzięć badawczych, współfinansowane z zagranicznych środków finansowych niepodlegających zwrotowi;
- 2) działania wspomagające uczestnictwo jednostek naukowych i innych podmiotów w programach, inicjatywach lub przedsięwzięciach badawczych, o których mowa w pkt 1;
- 3) opłacanie składek na rzecz instytucji lub organizacji międzynarodowych, wynikających z zawartych umów międzynarodowych, z wyłączeniem składek od osób fizycznych;
- 4) wniesienie wkładu krajowego na rzecz udziału we wspólnym międzynarodowym programie lub przedsięwzięciu, w tym w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej;
- 5) działania związane z wykorzystaniem strategicznej infrastruktury badawczej zlokalizowanej za granicą.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania środków finansowych na cele określone w ust. 1, w tym tryb:
 - a) oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,
 - b) oceny realizacji finansowanych zadań,
 - c) rozliczania przyznanych środków finansowych,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o finansowanie współpracy naukowej z zagranicą,
- 3) szczegółowy zakres informacji zawartych w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania środków finansowych, zawierających informacje o realizacji współpracy naukowej z zagranicą wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów

– mając na uwadze znaczenie finansowania współpracy naukowej z zagranicą dla realizacji celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę zwiększenia aktywności jednostek naukowych na arenie międzynarodowej, efektywnego wykorzystywania strategicznej infrastruktury badawczej zlokalizowanej

za granicą, prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis na cele określone w ust. 1, w tym:
 - a) przeznaczenie pomocy,
 - b) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 2) sposób kumulowania pomocy,
- 3) maksymalne wielkości pomocy,
- 4) maksymalną intensywność pomocy,
- 5) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w raporcie rocznym i raporcie końcowym z realizacji zadań objętych pomocą

– z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz mając na względzie potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

Art. 24. 1. Współfinansowanie zadań realizowanych i finansowanych ze środków funduszy strukturalnych Unii Europejskiej albo z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) odbywa się na podstawie kryteriów i trybu przyznawania oraz rozliczania środków finansowych określonych w przepisach dotyczących programów operacyjnych albo w przypadku zadań finansowanych z niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA), zgodnie z umowami międzynarodowymi.

2. Do zadań, o których mowa w ust. 1, stosuje się przepisy art. 15. Przepis ten nie wyłącza obowiązku, o którym mowa w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014–2020 (Dz. U. z 2017 r. poz. 1460 i 1475).

Art. 25. 1. Finansowanie działalności upowszechniającej naukę obejmuje:

- 1) promowanie rozwiązań innowacyjnych wykorzystujących wyniki badań naukowych lub prac rozwojowych w ramach targów, wystaw i ekspozycji w kraju lub za granicą;
- 2) organizowanie lub udział w przedsięwzięciach upowszechniających, promujących i popularyzujących osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne w kraju lub za granicą;
- 3) upowszechnianie informacji naukowych i naukowo-technicznych w ramach krajowych lub międzynarodowych konferencji naukowych;
- 4) podejmowanie innych działań szczególnie ważnych dla upowszechniania nauki.

2. (uchylony)

3. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności upowszechniającej naukę przyznaje się bibliotekom naukowym niewchodzącym w skład jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–c, na:

- 1) utrzymanie unikatowych w skali kraju zasobów bibliotecznych o istotnym znaczeniu dla nauki lub jej dziedzictwa;
- 2) opracowywanie naukowych zasobów bibliotecznych;
- 3) udostępnianie zasobów bibliotecznych w formie elektronicznej.

4. Wniosek o przyznanie środków finansowych bibliotekom naukowym składa podmiot organizujący i prowadzący bibliotekę, o którym mowa w art. 8 ustawy z dnia 27 czerwca 1997 r. o bibliotekach (Dz. U. z 2012 r. poz. 642 i 908 oraz z 2013 r. poz. 829).

[4a. Środki finansowe na realizację zadań mających na celu podniesienie poziomu naukowego i poziomu umiędzynarodowienia wydawanych czasopism naukowych oraz upowszechniania informacji o wynikach badań naukowych lub prac rozwojowych mogą uzyskać wyłącznie wydawcy czasopism, w tym uczelnie i jednostki naukowe, którzy zapewniają otwarty dostęp do publikowanych czasopism przez sieć Internet. Dofinansowanie obejmuje w szczególności:

- 1) udział zagranicznych recenzentów w ocenie publikacji;
- 2) udział zagranicznych naukowców w składzie rady naukowej czasopisma;
- 3) stworzenie anglojęzycznych wersji wydawanych publikacji;
- 4) digitalizację publikacji i monografii naukowych w celu zapewnienia otwartego dostępu do nich przez sieć Internet;
- 5) wdrożenie procedur zabezpieczających oryginalność publikacji naukowych.]

**Nowe brzmienie
ust. 4a w art. 25
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2018 r.
(Dz. U. z 2017 r.
poz. 1556).**

<4a. Środki finansowe przeznaczone na finansowanie działalności upowszechniającej naukę przyznaje się na realizację zadań związanych z wydawaniem czasopism i monografii naukowych o wysokim poziomie merytorycznym i istotnym znaczeniu dla rozwoju nauki lub wzrostu innowacyjności polskiej gospodarki, mających na celu upowszechnianie wyników najnowszych badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu wprowadzenia tych wyników do obiegu międzynarodowego oraz zapewnienia do nich otwartego dostępu przez sieć Internet.>

5. Minister przyznaje środki finansowe ministrom kierującym działami administracji rządowej i kierownikom centralnych organów administracji rządowej na ich potrzeby własne dotyczące zadań określonych w ust. 1 oraz zadań związanych ze sporządzaniem ekspertyz, opinii i ocen naukowych.

6. Potrzeby własne Ministra dotyczące zadań określonych w ust. 1 oraz zadań związanych ze sporządzaniem ekspertyz, opinii i ocen naukowych są finansowane ze środków finansowych wyodrębnionych w planie finansowym, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

[7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych na cele określone w ust. 1 i 4a, w tym tryb:
 - a) oceny wniosków obejmujących zadania z zakresu działalności upowszechniającej naukę, planowane do realizacji w ciągu całego roku kalendarzowego,*
 - b) oceny realizacji finansowanych zadań,*
 - c) rozliczania przyznanych środków finansowych,**
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o finansowanie zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę,*
- 3) szczegółowy zakres informacji zawartych w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania środków finansowych, zawierających informacje o realizacji działalności upowszechniającej naukę wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów*

– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania i ich wpływ na realizację celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę i znaczenie upowszechniania informacji o roli nauki w rozwoju

gospodarczym i społecznym kraju, promowanie polskiej nauki w świecie, prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych.]

<7. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

Nowe brzmienie
ust. 7 w art. 25
wejdzie w życie z
dn. 1.01.2018 r.
(Dz. U. z 2017 r.
poz. 1556).

1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania środków finansowych na cele określone w ust. 1, 3, 4a i 5 w zakresie finansowania zadań związanych ze sporządzaniem ekspertyz, opinii i ocen naukowych, oraz rozliczania tych środków, w tym tryb oceny:

- a) wniosków o finansowanie zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę,**
- b) realizacji finansowanych zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę,**

2) szczegółowy zakres informacji zawartych:

- a) we wnioskach o finansowanie zadań z zakresu działalności upowszechniającej naukę,**
- b) w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania środków finansowych przyznanych na cele określone w ust. 1, 3, 4a i 5 w zakresie finansowania zadań związanych ze sporządzaniem ekspertyz, opinii i ocen naukowych**

– mając na uwadze znaczenie zadań przewidzianych do finansowania i ich wpływ na realizację celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa, potrzebę i znaczenie upowszechniania informacji o roli nauki w rozwoju gospodarczym i społecznym kraju, promowanie polskiej nauki za granicą, prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę oraz potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania środków finansowych oraz ich rozliczania.>

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis na cele określone w ust. 1 i 4a, w tym:**
 - a) przeznaczenie pomocy,**
 - b) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,**
- 2) sposób kumulowania pomocy,**

- 3) maksymalne wielkości pomocy,
- 4) maksymalną intensywność pomocy,
- 5) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w raporcie rocznym i raporcie końcowym z realizacji zadań objętych pomocą

– z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz mając na względzie potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

Art. 26. 1. Finansowanie programów lub przedsięwzięć ustanawianych przez Ministra obejmuje działania dotyczące realizacji określonych przez Ministra zadań wynikających z polityki naukowej i naukowo-technicznej państwa.

2. Minister właściwy do spraw nauki w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” ogłasza komunikaty o ustanowieniu programu lub przedsięwzięcia, z zastrzeżeniem ust. 3, 3a i 3f.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) programy lub przedsięwzięcia, w ramach których będzie udzielana pomoc publiczna lub pomoc de minimis,
- 2) warunki i tryb przyznawania oraz rozliczania pomocy, o której mowa w pkt 1, w tym:
 - a) przeznaczenie pomocy,
 - b) rodzaje kosztów kwalifikujących się do objęcia pomocą,
- 3) sposób kumulowania pomocy, o której mowa w pkt 1,
- 4) maksymalne wielkości pomocy, o której mowa w pkt 1,
- 5) maksymalną intensywność pomocy, o której mowa w pkt 1,
- 6) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach o przyznanie pomocy oraz w raporcie rocznym i raporcie końcowym z realizacji zadań objętych pomocą, o której mowa w pkt 1

– z uwzględnieniem celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa oraz mając na względzie potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania oraz rozliczania pomocy publicznej lub pomocy de minimis.

3a. Minister właściwy do spraw nauki ustanawia program „Diamentowy Grant”, o którym mowa w art. 5 pkt 10a ustawy oraz w art. 187a ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym. Środki finansowe w ramach programu są przyznawane nie więcej niż 100 osobom rocznie, w drodze konkursu ogłaszanego przez Ministra.

3b. W konkursie mogą wziąć udział wybitnie uzdolnieni:

- 1) absolwenci studiów pierwszego stopnia, którzy otrzymali tytuł zawodowy licencjata lub inżyniera albo równorzędny w roku ogłoszenia konkursu;
- 2) studenci jednolitych studiów magisterskich lub odpowiednich, którzy ukończyli trzeci rok studiów w roku ogłoszenia konkursu i kontynuują naukę, a w przypadku jednolitych studiów magisterskich trwających 6 lat – studenci, którzy ukończyli czwarty rok studiów w roku ogłoszenia konkursu i kontynuują naukę.

3c. Osoby, o których mowa w ust. 3b, spełniają łącznie następujące warunki:

- 1) nie posiadają tytułu zawodowego magistra lub jego odpowiednika;
- 2) nie są laureatami poprzednich edycji konkursu w ramach programu „Diamentowy Grant”;
- 3) posiadają udokumentowaną znajomość co najmniej jednego języka obcego na poziomie nie niższym niż B2 zgodnie z Europejskim Systemem Opisu Kształcenia Językowego;
- 4) prowadzą zaawansowane badania naukowe i posiadają osiągnięcia naukowe, lub w przypadku kierunków studiów artystycznych posiadają osiągnięcia artystyczne.

3d. O przyznanie środków finansowych w ramach programu „Diamentowy Grant” może ubiegać się jednostka naukowa określona w art. 2 pkt 9 lit. a–d, posiadająca kategorię naukową A+, A lub B, w której osoba, o której mowa w ust. 3b i 3c, będzie realizować badania naukowe, a w przypadku studentów, będzie kontynuować naukę na jednolitych studiach magisterskich albo studiach drugiego lub trzeciego stopnia.

3e. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania oraz rozliczania przyznanych środków finansowych w ramach programu „Diamentowy Grant”, w tym tryb:
 - a) oceny wniosków dotyczących zadań przewidzianych do finansowania,

- b) oceny realizacji finansowanych zadań,
 - c) rozliczania przyznanych środków finansowych,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wnioskach,
 - 3) szczegółowy zakres informacji zawartych w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania środków finansowych, zawierających informacje o realizacji zadań, wraz z rozliczeniem finansowym poniesionych kosztów
- mając na uwadze tworzenie warunków rozwoju naukowego i skrócenie ścieżki kariery naukowej wybitnie uzdolnionym absolwentom studiów pierwszego stopnia i studentom jednolitych studiów magisterskich, nieposiadającym tytułu zawodowego magistra, prowadzącym badania naukowe.

3f. Minister ustanawia program „Doktorat wdrożeniowy”, którego celem jest tworzenie warunków do rozwoju współpracy między środowiskiem naukowym a środowiskiem społeczno-gospodarczym prowadzonej w ramach studiów doktoranckich, o których mowa w art. 195 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

3g. Środki finansowe w ramach programu, o którym mowa w ust. 3f, mogą być przyznane, w drodze corocznego konkursu ogłaszanego przez Ministra, na dofinansowanie kosztów wykorzystania infrastruktury badawczej w celu realizacji badań naukowych prowadzonych w ramach stacjonarnych studiów doktoranckich oraz na finansowanie stypendium doktoranckiego w okresie odbywania studiów doktoranckich przewidzianym w ich programie, nie dłuższym niż 4 lata.

3h. Wniosek o przyznanie środków finansowych w ramach programu, o którym mowa w ust. 3f, może złożyć:

- 1) jednostka naukowa, o której mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–d, posiadająca kategorię naukową A+ lub A:
 - a) prowadząca studia doktoranckie albo
 - b) w skład której wchodzi jednostka organizacyjna prowadząca studia doktoranckie,
 - 2) uczelnia, w której zgodnie z jej statutem nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych, posiadająca kategorię naukową A+ lub A i prowadząca studia doktoranckie
- prowadząca udokumentowaną i systematyczną współpracę z przedsiębiorcami lub innymi podmiotami w zakresie działalności badawczo-rozwojowej.

3i. Podmiot, o którym mowa w ust. 3h pkt 1 i 2, może zgłosić do udziału w programie, o którym mowa w ust. 3f, osobę posiadającą tytuł zawodowy magistra lub równorzędny, przyjętą na stacjonarne studia doktoranckie, która jest lub zostanie zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy przez przedsiębiorcę albo inny podmiot, który wyraził zgodę na jej udział w studiach doktoranckich w ramach programu. Do programu może przystąpić corocznie nie więcej niż 500 osób.

3j. Podmiot, któremu przyznano środki finansowe w ramach programu, o którym mowa w ust. 3f, po przeprowadzeniu rekrutacji na studia doktoranckie:

- 1) przekazuje Ministrowi informacje o osobach, które zostały przyjęte na studia doktoranckie w ramach programu,
- 2) może przekazać Ministrowi informacje o osobach, które nie zostały przyjęte na studia doktoranckie w ramach programu z powodu przekroczenia planowanej liczby osób określonej w decyzji o przyznaniu środków finansowych w ramach programu

– zgodnie z zakresem informacji niezbędnych do przekazania środków finansowych w ramach programu oraz zmiany decyzji o przyznaniu środków finansowych określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 3q.

3k. Minister zmienia decyzję o przyznaniu środków finansowych w ramach programu, o którym mowa w ust. 3f, w przypadku gdy podmiot, któremu przyznano środki finansowe, nie przyjął na studia doktoranckie w ramach programu planowanej liczby osób określonej w tej decyzji, dostosowując wysokość środków finansowych do liczby osób, o których mowa w ust. 3j pkt 1.

3l. Minister może zmienić decyzję o przyznaniu środków finansowych w ramach programu, o którym mowa w ust. 3f, w przypadku gdy podmiot, któremu przyznano środki finansowe, ma możliwość przyjęcia na studia doktoranckie w ramach programu większej liczby osób niż określona w tej decyzji, uwzględniając:

- 1) wyniki oceny wniosku o przyznanie środków finansowych,
- 2) informacje o osobach, o których mowa w ust. 3j pkt 2,
- 3) liczbę wolnych miejsc w ramach limitu, o którym mowa w ust. 3i zdanie drugie,
- 4) limit wydatków z budżetu państwa na realizację programu w danym roku

– dostosowując wysokość środków finansowych do liczby osób określonej w zmienionej decyzji, przy czym przepisy ust. 3j pkt 1 i ust. 3k stosuje się odpowiednio.

3m. Kształcenie uczestnika studiów doktoranckich biorącego udział w programie, o którym mowa w ust. 3f, odbywa się we współpracy z zatrudniającym go przedsiębiorcą albo innym zatrudniającym go podmiotem, który wskazuje spośród swoich pracowników kandydata na opiekuna pomocniczego.

3n. Opiekunem pomocniczym, który pełni istotną funkcję w sprawowaniu opieki nad uczestnikiem studiów doktoranckich biorącym udział w programie, o którym mowa w ust. 3f, w całym okresie studiów doktoranckich, może być osoba posiadająca:

- 1) stopień naukowy doktora lub
- 2) co najmniej pięcioletnie doświadczenie w prowadzeniu działalności badawczo-rozwojowej, lub
- 3) znaczące osiągnięcia w zakresie opracowania i wdrożenia w sferze gospodarczej lub społecznej oryginalnego rozwiązania projektowego, konstrukcyjnego, technologicznego lub artystycznego, o ponadlokalnym zakresie oraz trwałym i uniwersalnym charakterze.

3o. Pracownikowi będącemu uczestnikiem studiów doktoranckich biorącym udział w programie, o którym mowa w ust. 3f, przysługuje:

- 1) zwolnienie od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w celu realizacji obowiązków, o których mowa w art. 197 ust. 1–3 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym,
- 2) prawo do urlopu płatnego w wysokości 80% wynagrodzenia, w wymiarze 30 dni kalendarzowych, na przygotowanie rozprawy doktorskiej lub przygotowanie się do egzaminu doktorskiego oraz obrony rozprawy doktorskiej, przy czym z uprawnienia tego można skorzystać tylko raz,
- 3) zwolnienie od pracy z zachowaniem prawa do wynagrodzenia w celu uczestniczenia w egzaminie doktorskim oraz w obronie rozprawy doktorskiej – z wyłączeniem uprawnień o charakterze tożsamym z uprawnieniami, o których mowa w pkt 1–3, określonych w przepisach Kodeksu pracy oraz przepisach ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki.

3p. Uczestnik studiów doktoranckich biorący udział w programie, o którym mowa w ust. 3f, jest obowiązany do przedstawienia rozprawy doktorskiej nie później niż w ostatnim roku studiów doktoranckich.

3q. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania, przekazywania oraz rozliczania środków finansowych w ramach programu, o którym mowa w ust. 3f, w tym tryb:
 - a) oceny wniosków o przyznanie środków finansowych,
 - b) oceny realizacji finansowanych zadań,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o przyznanie środków finansowych w ramach programu,
- 3) szczegółowy zakres informacji niezbędnych do przekazania środków finansowych w ramach programu oraz zmiany decyzji o przyznaniu środków finansowych w przypadkach, o których mowa w ust. 3k i 3l,
- 4) tryb wyznaczania i zmiany opiekuna pomocniczego w ramach programu,
- 5) tryb przyznawania stypendium doktoranckiego w ramach programu oraz okresy, na które jest przyznawane,
- 6) szczegółowy zakres informacji zawartych w raporcie rocznym i raporcie końcowym z wykorzystania środków finansowych w ramach programu, z uwzględnieniem informacji o realizacji zadań oraz rozliczenia finansowego poniesionych kosztów

– mając na uwadze znaczenie praktyczne zadań przewidzianych do finansowania i ich wpływ na realizację celów polityki naukowej, naukowo-technicznej, innowacyjnej i społecznej państwa, prawidłowość wykorzystania wcześniej przyznanych środków finansowych na naukę, rolę opiekuna pomocniczego w procesie kształcenia uczestnika studiów doktoranckich, związek przyznawanego stypendium doktoranckiego z postępami w realizacji badań naukowych uczestnika studiów doktoranckich, potrzebę uzyskiwania informacji niezbędnych do prawidłowego przyznawania, przekazywania oraz rozliczania środków finansowych.

4. (uchylony)

5. Minister przeprowadza, nie rzadziej niż co 4 lata, ewaluację ustanowionych programów lub przedsięwzięć wraz z oceną ich wpływu na rozwój nauki i gospodarki oraz osiągnięcie celów polityki naukowej, naukowo-technicznej i innowacyjnej państwa.

6. Na wniosek Ministra ewaluację może przeprowadzić Komitet Polityki Naukowej. Komitet przedstawia Ministrowi opinię w sprawie osiągnięcia założonych

celów programu lub przedsięwzięcia oraz ich wpływu na rozwój nauki, techniki i innowacyjności.

7. Na podstawie wyników ewaluacji oraz uwzględniając opinię Komitetu Polityki Naukowej Minister rozstrzyga o:

- 1) zasadności kontynuowania programu lub przedsięwzięcia;
- 2) konieczności i proponowanym zakresie modyfikacji programu lub przedsięwzięcia;
- 3) zakończeniu realizacji programu lub przedsięwzięcia.

8. Ewaluację przeprowadza się, uwzględniając kryteria:

- 1) adekwatność planowanych celów programu lub przedsięwzięcia i metod ich wdrażania do założeń polityki naukowej, w tym do Krajowego Programu Badań, o którym mowa w art. 4;
- 2) stopień realizacji zakładanych celów programu lub przedsięwzięcia, skuteczność użytych metod oraz wpływ czynników zewnętrznych na ostateczne efekty programu lub przedsięwzięcia;
- 3) relacje między nakładami i poniesionymi kosztami a osiągniętymi efektami programu lub przedsięwzięcia;
- 4) rzeczywiste efekty programu lub przedsięwzięcia;
- 5) trwałość efektów programu lub przedsięwzięcia w perspektywie średnio- i długookresowej po jego zakończeniu.

Art. 27. 1. Minister może przyznać środki finansowe na organizowanie i finansowanie ustanowionego programu lub przedsięwzięcia jednostce naukowej, podmiotowi działającemu na rzecz nauki lub uczelni, wybranym w drodze konkursu.

2. Ogłoszenie o konkursie zamieszcza się w co najmniej jednym tygodniku i trzech dziennikach o zasięgu ogólnopolskim, na stronie podmiotowej urzędu obsługującego Ministra w Biuletynie Informacji Publicznej oraz udostępnia w siedzibie Ministra.

3. W ogłoszeniu o konkursie Minister określa:

- 1) termin składania wniosków, który nie może być krótszy niż miesiąc od dnia opublikowania ogłoszenia o konkursie,
- 2) tryb przeprowadzenia konkursu,
- 3) wymagania, jakie muszą spełniać jednostki naukowe, podmioty działające na rzecz nauki lub uczelnie, przystępujące do konkursu,

4) sposób oceny wniosków o przyznanie środków finansowych – mając na uwadze sprawną organizację i cele ustanowionego programu lub przedsięwzięcia.

4. Środki finansowe przeznaczone na organizowanie i finansowanie ustanowionego przez Ministra programu lub przedsięwzięcia są przekazywane jednostce naukowej, podmiotowi działającemu na rzecz nauki lub uczelni na podstawie umowy.

Art. 28. 1. Minister przyznaje corocznie, na podstawie złożonych wniosków, nie więcej niż 3 nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne w wysokości nieprzekraczającej 100 000 zł każda.

2. Kandydatów do nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne mogą zgłaszać:

- 1) rady jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–e, lub organy reprezentujące jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f;
- 2) organizacje pozarządowe, których celem statutowym jest działalność na rzecz nauki;
- 3) Prezes Polskiej Akademii Nauk oraz komitety Polskiej Akademii Nauk.

3. Wniosek o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne zawiera informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 oraz informacje o kandydacie do nagrody:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) stopień naukowy, tytuł naukowy lub tytuł zawodowy;
- 3) adres zamieszkania, numer telefonu i adres e-mail;
- 4) nazwę, adres, numer telefonu, numer faksu i adres e-mail instytucji zatrudniającej kandydata do nagrody.

4. Do wniosku o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne dołącza się:

- 1) opis przebiegu kariery naukowej kandydata do nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne;
- 2) wykaz najważniejszych publikacji naukowych;
- 3) opinię wnioskodawcy dotyczącą osiągnięć naukowych lub naukowo-technicznych kandydata w skali krajowej i międzynarodowej;

- 4) co najmniej 3 rekomendacje sporządzone w związku z wnioskiem o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne przez osoby posiadające stopień naukowy doktora lub doktora habilitowanego albo tytuł naukowy profesora, reprezentujące tę samą lub pokrewną dziedzinę nauki co kandydat i posiadające znaczny dorobek naukowy, w tym co najmniej jedną rekomendację zagraniczną;
- 5) zgodę kandydata na udział w postępowaniu o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne.

5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb oceny wniosków o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o przyznanie nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne

– mając na uwadze wyróżniający poziom badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych przez kandydata do nagrody za wybitne osiągnięcia naukowe lub naukowo-techniczne oraz jego osiągnięć w skali krajowej i międzynarodowej.

Art. 28a. 1. Minister przyznaje corocznie, na podstawie złożonych wniosków, stypendia naukowe dla wybitnych młodych naukowców zatrudnionych w jednostkach naukowych. Stypendia przyznaje się na okres nie dłuższy niż 3 lata, w wysokości miesięcznej nieprzekraczającej minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.

2. Do okresu, na który przyznano stypendium dla wybitnych młodych naukowców, nie wlicza się przerwy w działalności badawczo-rozwojowej związanej z urlopem macierzyńskim, urlopem na warunkach urlopu macierzyńskiego, urlopem ojcowskim, urlopem rodzicielskim lub urlopem wychowawczym stypendysty, udzielonych na zasadach określonych w przepisach Kodeksu pracy albo pobieraniem zasiłku chorobowego lub świadczenia rehabilitacyjnego w związku z niezdolnością do pracy, w tym spowodowaną chorobą wymagającą rehabilitacji leczniczej. W tym okresie wypłata stypendium jest zawieszona.

3. Okresów urlopu albo choroby, o których mowa w ust. 2, nie uznaje się za zaprzestanie działalności badawczo-rozwojowej, jeżeli bezpośrednio po ich

zakończeniu stypendysta podejmie pracę naukową lub w stosunku do stypendysty zostanie orzeczona trwała niezdolność do pracy.

4. Kandydatów do stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców mogą zgłaszać jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–e na wniosek rady naukowej, lub organy reprezentujące jednostki naukowe, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f, zatrudniające te osoby.

5. Wniosek o przyznanie stypendium dla wybitnych młodych naukowców zawiera informacje określone w art. 13c ust. 1 pkt 1 oraz informacje o kandydacie do stypendium dla wybitnych młodych naukowców:

- 1) imię i nazwisko;
- 2) datę urodzenia;
- 3) stopień naukowy, tytuł naukowy lub tytuł zawodowy;
- 4) adres zamieszkania, numer telefonu i adres e-mail;
- 5) nazwę, adres, numer telefonu, numer faksu i adres e-mail instytucji zatrudniającej kandydata do stypendium.

6. Do wniosku o przyznanie stypendium dla wybitnych młodych naukowców dołącza się opinię o kandydacie do tego stypendium wyrażoną przez radę jednostki naukowej, o której mowa w art. 2 pkt 9 lit. a–e, albo organ reprezentujący jednostkę naukową, o której mowa w art. 2 pkt 9 lit. f.

7. Do wniosku o przyznanie stypendium dla wybitnych młodych naukowców może być dołączona opinia opiekuna naukowego o kandydacie do stypendium.

8. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowe kryteria i tryb przyznawania stypendiów naukowych dla wybitnych młodych naukowców, w tym tryb oceny wniosków o przyznanie stypendium naukowego,
- 2) szczegółowy zakres informacji zawartych we wniosku o przyznanie stypendium naukowego

– mając na uwadze wyróżniający poziom badań naukowych lub prac rozwojowych prowadzonych przez kandydata do stypendium i jego osiągnięć w skali krajowej i międzynarodowej.

Art. 29. 1. Finansowanie działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, zespołów, recenzentów i ekspertów oraz działalności kontrolnej obejmuje koszty:

- 1) działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej, w tym prowadzonych przez nie prac opiniodawczych i doradczych;
- 2) działalności zespołów powoływanych na podstawie art. 43 ust. 1 i art. 52 ust. 1–3;
- 3) sporządzania recenzji, ekspertyz, ocen i opinii dotyczących przyznawania i rozliczania środków finansowych, o których mowa w art. 5 pkt 6–11a i 13;
- 4) przeprowadzania kontroli merytorycznej i finansowej dotyczącej realizacji zadań, o których mowa w art. 5.

2. Ze sporządzenia recenzji, opinii lub ekspertyz jest wyłączona osoba, która jest stroną w sprawie albo pozostaje ze stroną w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.

3. Minister w szczególnych przypadkach dotyczących przyznania środków finansowych może zasięgnąć dodatkowych opinii wyspecjalizowanych instytucji lub ekspertów, w tym instytucji i ekspertów zagranicznych.

4. Członkom organów opiniodawczo-doradczych, o których mowa w art. 35, członkom zespołów powoływanych na podstawie art. 43 ust. 1 i art. 52 ust. 1–3 oraz recenzentom i ekspertom, w tym ekspertom przeprowadzającym kontrole merytoryczne i finansowe dotyczące realizacji zadań, o których mowa w art. 5, przysługuje wynagrodzenie.

5. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego osobom, o których mowa w ust. 3 i 4, uwzględniając w szczególności kwalifikacje poszczególnych osób, pełnione funkcje, zakres realizowanych zadań oraz udział w posiedzeniach, z tym że wysokość wynagrodzenia nie może przekraczać minimalnej miesięcznej stawki wynagrodzenia zasadniczego przewidzianego dla stanowiska profesora zwyczajnego zatrudnionego w uczelni publicznej.

6. Zamiejscowym osobom, o których mowa w ust. 4, przysługuje zwrot kosztów podróży na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

Art. 30. 1. (uchylony)

2. (uchylony)

3. Minister ogłasza w Dzienniku Urzędowym Ministra komunikaty o środkach finansowych na naukę przyznanych w formie dotacji zawierające nazwy jednostek

naukowych lub innych jednostek organizacyjnych oraz wysokość środków finansowych przyznanych przez Ministra.

4. Minister udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej komunikaty o:

- 1) przedsięwzięciach w zakresie strategicznej infrastruktury badawczej wpisanych na Polską Mapę Drogową Infrastruktury Badawczej;
- 2) środkach finansowych na naukę przyznanych na podstawie umowy zawierające nazwy jednostek naukowych lub innych jednostek organizacyjnych oraz wysokość środków finansowych przyznanych przez Ministra;
- 3) kategoriach naukowych przyznanych jednostkom naukowym i uczelniom, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych.

Rozdział 2a

Zasady udzielania zamówień z dziedziny nauki

Art. 30a. Podmiot zamawiający, udzielając zamówienia z dziedziny nauki, zamieszcza ogłoszenie o udzielanym zamówieniu na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej.

Art. 30b. Zamówienie z dziedziny nauki jest udzielane w sposób zapewniający przejrzystość, równe traktowanie podmiotów zainteresowanych wykonaniem zamówienia oraz z uwzględnieniem okoliczności mogących mieć wpływ na jego udzielenie.

Art. 30c. Podmiot zamawiający nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem z dziedziny nauki stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, jeżeli podmiot zainteresowany wykonaniem zamówienia, nie później niż przed zawarciem umowy o wykonanie tego zamówienia, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane.

Art. 30d. Podmiot zamawiający zamieszcza niezwłocznie na swojej stronie podmiotowej Biuletynu Informacji Publicznej informację o udzieleniu zamówienia z dziedziny nauki, podając nazwę (firmę) albo imię i nazwisko podmiotu, z którym zawarł umowę o wykonanie zamówienia, albo informację o nieudzieleniu tego zamówienia.

Rozdział 3

Kontrola wydatkowania środków finansowych na naukę

Art. 31. 1. Minister sprawuje kontrolę merytoryczną i finansową nad prawidłowością wydatkowania środków finansowych na naukę, przekazywanych jednostkom naukowym i innym uprawnionym podmiotom na podstawie przepisów ustawy, obejmującą realizację badań naukowych, prac rozwojowych lub innych zadań finansowanych ze środków finansowych na naukę.

2. Kontrola wydatkowania środków przyznanych na realizację zadań finansowanych ze środków funduszy strukturalnych lub z niepodlegających zwrotowi środków pomocy zagranicznej, o których mowa w art. 24, odbywa się zgodnie z przepisami określającymi wdrażanie funduszy strukturalnych i zasadami dotyczącymi niepodlegających zwrotowi środków pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

3. (uchylony)

4. (uchylony)

5. (uchylony)

Art. 31a. Do kontroli wydatkowania środków finansowych na naukę stosuje się przepisy o kontroli w administracji rządowej.

Art. 31b. 1. Do kontroli mogą zostać powołani eksperci.

2. Na eksperta naukowego minister wyznacza osobę posiadającą co najmniej stopień naukowy doktora i kompetencje w dziedzinie nauki odpowiedniej ze względu na merytoryczny zakres kontroli. Na wniosek ministra kandydat na eksperta może być wskazany przez organ opiniodawczo-doradczy, o którym mowa w art. 35.

3. Na eksperta budowlanego minister wyznacza osobę posiadającą uprawnienia budowlane, o których mowa w art. 12, art. 12a, art. 13 i art. 14 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2016 r. poz. 290, 961, 1165 i 1250).

4. Na eksperta finansowego minister wyznacza biegłego rewidenta albo osobę posiadającą co najmniej 3-letnie doświadczenie na stanowisku głównego księgowego lub zastępcy głównego księgowego i w okresie ostatnich 5 lat przed powołaniem do zespołu kontrolnego wykonywała pracę na tym stanowisku, albo osobę posiadającą wykształcenie wyższe oraz uprawnienia do usługowego prowadzenia ksiąg

rachunkowych w rozumieniu przepisów w sprawie uprawnień do usługowego prowadzenia ksiąg rachunkowych.

5. Ekspertem nie może być osoba, która jest lub była w okresie 5 lat poprzedzających kontrolę zatrudniona w podmiocie kontrolowanym albo jest lub była wykonawcą zadania, którego dotyczy kontrola. Ekspertem nie może być również osoba, w stosunku do której zachodzą okoliczności faktyczne lub prawne mogące wpłynąć na bezstronność przeprowadzenia kontroli.

6. Funkcje ekspertów, o których mowa w ust. 2–4, nie mogą być łączone przez jedną osobę w odniesieniu do danej kontroli.

7. W danym roku kalendarzowym ta sama osoba może uczestniczyć jako ekspert w nie więcej niż siedmiu kontrolach.

Art. 32. (uchylony)

Art. 33. (uchylony)

Art. 34. 1. Obowiązkowemu zewnętrznemu audytowi, przeprowadzanemu nie rzadziej niż co 4 lata, podlegają:

- 1) jednostki naukowe, które w okresie 4 kolejnych lat przed rokiem przeprowadzenia audytu, otrzymały dotacje na utrzymanie potencjału badawczego, o których mowa w art. 18 ust. 1 pkt 1, w łącznej wysokości wyższej niż 1 000 000 zł;
- 2) projekty obejmujące badania naukowe lub prace rozwojowe, w których całkowita wartość przyznanego dofinansowania przekracza 3 000 000 zł, z wyłączeniem projektów podlegających audytowi na podstawie przepisów odrębnych;
- 3) Centrum Nauki oraz Centrum Rozwoju.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb przeprowadzania zewnętrznego audytu, w tym:

- 1) sposób dokumentowania wyników zewnętrznego audytu,
- 2) sposób współpracy z jednostką naukową, w której jest przeprowadzany zewnętrzny audyt,
- 3) obszary działalności kontrolowanych podmiotów podlegające zewnętrznemu audytowi

– z uwzględnieniem powszechnie uznawanych standardów.

3. Nieprzeprowadzenie w terminie zewnętrznego audytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić podstawę do wstrzymania dalszego finansowania projektu do czasu przeprowadzenia audytu.

4. Nieprzeprowadzenie w terminie zewnętrznego audytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, przez Centrum Nauki lub Centrum Rozwoju może stanowić podstawę do zmniejszenia wysokości środków przekazywanych Centrum Nauki lub Centrum Rozwoju na pokrycie bieżących kosztów zarządzania, o których mowa w art. 7 pkt 2 i art. 8 pkt 2, na rok następujący po roku, w którym wymagane było przeprowadzenie audytu, jednak nie więcej niż o 10% w stosunku do roku poprzedniego.

5. Nieprzeprowadzenie w terminie zewnętrznego audytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, przez jednostkę naukową może stanowić podstawę do zmniejszenia wysokości dotacji na utrzymanie potencjału badawczego na rok następujący po roku, w którym wymagane było przeprowadzenie audytu, jednak nie więcej niż o 10% w stosunku do roku poprzedniego.

Rozdział 4

Organy opiniodawczo-doradcze i zespoły Ministra

Art. 35. Organami opiniodawczo-doradczymi Ministra są:

- 1) Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych;
- 2) Komitet Polityki Naukowej.

Art. 36. 1. Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje Minister.

2. W skład Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych wchodzi trzydziestu członków, w tym dwudziestu zgłoszonych przez jednostki naukowe posiadające co najmniej kategorię A oraz dziesięciu zgłoszonych przez środowiska społeczno-gospodarcze o uznanym dorobku w zakresie innowacyjności.

3. Członków Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje Minister spośród kandydatów zgłoszonych przez podmioty, o których mowa w ust. 2. Kandydatem jednostek naukowych może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora.

4. Kadencja Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych trwa 4 lata, przy czym co 2 lata następuje wymiana piętnastu członków Komitetu.

5. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

6. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów do Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, kierując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych grup dziedzin naukowych i różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego.

Art. 37. 1. Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) cieszy się nieposzlakowaną opinią i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub przestępstwo skarbowe.

2. Członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych nie można łączyć z członkostwem w organach:

- 1) Centrum Nauki;
- 2) Centrum Rozwoju.

3. Członkiem Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie może być również osoba pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 3) dyrektora instytutu badawczego;
- 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
- 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
- 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych;
- 9) członka Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
- 10) członka Komitetu Polityki Naukowej.

Art. 38. 1. Członkostwo w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych wygasa w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 37 ust. 1 pkt 1 i 3;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) objęcia funkcji, o których mowa w art. 37 ust. 3.

2. W przypadku wygaśnięcia członkostwa w Komitecie Ewaluacji Jednostek Naukowych lub odwołania, o którym mowa w art. 48 ust. 3, przed upływem kadencji na miejsce tego członka jest powoływana na okres do końca kadencji nowa osoba, w trybie określonym w art. 36. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu, o którym mowa w art. 36 ust. 4.

Art. 39. Organami Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych są:

- 1) Przewodniczący;
- 2) Komisja do spraw Grupy Nauk Humanistycznych i Społecznych;
- 3) Komisja do spraw Grupy Nauk Ścisłych i Inżynierskich;
- 4) Komisja do spraw Grupy Nauk o Życiu;
- 5) Komisja do spraw Grupy Nauk o Sztuce i Twórczości Artystycznej.

Art. 40. 1. Przewodniczącego Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych powołuje spośród członków tego Komitetu i odwołuje Minister.

2. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zwołuje posiedzenia plenarne Komitetu, przewodniczy jego obradom, reprezentuje Komitet na zewnątrz oraz podpisuje uchwały Komitetu.

3. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych zapewnia sprawne funkcjonowanie Komitetu i terminowe wykonywanie zadań.

4. Przewodniczących komisji, o których mowa w art. 39 pkt 2–5, wybierają ich członkowie spośród swojego grona.

5. Przewodniczący komisji zwołuje posiedzenia komisji, przewodniczy jej obradom oraz podpisuje jej uchwały.

6. Przewodniczący komisji zapewnia sprawne funkcjonowanie komisji i terminowe wykonywanie zadań.

Art. 41. 1. Do zadań Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych należy:

- 1) przeprowadzanie, nie rzadziej niż co 4 lata, kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych;
- 2) przedstawianie Ministrowi wniosków w sprawie przyznania poszczególnym jednostkom naukowym kategorii;
- 3) wskazywanie Ministrowi wiodących pod względem jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, które w wyniku oceny, o której mowa w pkt 1, znacznie wyróżniają się poziomem prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych, w celu uwzględnienia przy określaniu wysokości środków finansowych na utrzymanie potencjału badawczego w kolejnych latach budżetowych;
- 4) opracowywanie projektu szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych oraz trybu przeprowadzania ponownej oceny jednostek, które otrzymały kategorię C;
- 5) opracowywanie planu działania zespołów do spraw ewaluacji jednostek naukowych, zwanych dalej „zespołami ewaluacji”, przeprowadzających ocenę działalności różnych rodzajów jednostek naukowych;
- 6) ustalanie liczby i składu zespołów ewaluacji;
- 7) analizowanie raportów zespołów ewaluacji;
- 8) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy.

2. Zadania określone w ust. 1 pkt 3, 4 i 8 Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych realizuje na posiedzeniach plenarnych. Pozostałe zadania realizują właściwe komisje Komitetu.

Art. 42. 1. Kompleksowa ocena jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1, jest przeprowadzana na podstawie wyników oceny poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych oraz ich efektów w odniesieniu do standardów międzynarodowych, a także oceny znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju.

2. Kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych nie przeprowadza się w stosunku do pomocniczych jednostek naukowych Polskiej Akademii Nauk.

2a. (uchylony)

3. W wyniku kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostkom naukowym jest przyznawana kategoria:

- 1) A+ – poziom wiodący;
- 2) A – poziom bardzo dobry;
- 3) B – poziom zadowalający, z rekomendacją wzmocnienia działalności naukowej, badawczo-rozwojowej lub stymulującej innowacyjność gospodarki;
- 4) C – poziom niezadowalający.

4. Parametry i kryteria oceny jednostek naukowych zależą od ich wielkości, rodzaju i profilu naukowego i są dostosowane do specyfiki każdej z czterech grup dziedzin nauki, odrębne dla instytutów naukowych Polskiej Akademii Nauk, Polskiej Akademii Umiejętności, podstawowych jednostek organizacyjnych uczelni, instytutów badawczych i jednostek naukowych, o których mowa w art. 2 pkt 9 lit. f.

5. Podstawowymi kryteriami kompleksowej oceny jakości działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej jednostek naukowych jest ocena:

- 1) poziomu naukowego prowadzonych badań naukowych lub prac rozwojowych,
- 2) efektów działalności naukowej w odniesieniu do standardów międzynarodowych – w tym zwłaszcza publikacje autorstwa pracowników jednostki naukowej w renomowanych wydawnictwach oraz monografie naukowe, opracowane nowe technologie, materiały, wyroby, systemy i usługi, wdrożenia, patenty, licencje i prawa ochronne na wzory użytkowe, a także ocena znaczenia działalności jednostki naukowej dla rozwoju nauki w skali międzynarodowej oraz wzrostu innowacyjności w skali kraju, a w zakresie twórczości artystycznej aktywny udział w międzynarodowych wystawach, festiwalach, wydarzeniach artystycznych, plastycznych, muzycznych, teatralnych i filmowych.

6. (uchylony)

7. W przypadku uczelni, w których zgodnie z ich statutami nie wyodrębniono podstawowych jednostek organizacyjnych:

- 1) kompleksową ocenę działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej przeprowadza się w stosunku do całej uczelni;

2) kategorię naukową przyznaje się całej uczelni.

Art. 43. 1. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, na wniosek właściwej komisji, powołuje zespoły ewaluacji, w których skład wchodzi eksperci właściwi dla różnych rodzajów jednostek naukowych i dziedzin nauki.

2. Do zadań zespołów ewaluacji należy przeprowadzanie kompleksowej oceny jakości działalności naukowej i badawczo-rozwojowej jednostek naukowych, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 1.

Art. 44. 1. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przedstawia Ministrowi projekt szczegółowych parametrów i kryteriów oceny jednostek naukowych, o których mowa w art. 42 ust. 4 i 5.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, tryb przyznawania kategorii naukowej jednostkom naukowym i uczelniom, o których mowa w art. 42 ust. 7, w tym szczegółowe parametry i kryteria kompleksowej oceny jakości ich działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej, sposób przeprowadzania i dokumentowania oceny oraz wzory kart oceny dokonanej przez zespoły ewaluacji, uwzględniając specyfikę każdej z czterech grup nauk, o których mowa w art. 39 pkt 2–5, oraz wielkość i rodzaj ocenianych jednostek, a także standardy międzynarodowe w celu określania ich poziomu doskonałości naukowej.

Art. 45. 1. Komisja podejmuje uchwałę w sprawie, o której mowa w art. 41 ust. 1 pkt 2, po przeprowadzeniu kompleksowej oceny jakości działalności naukowej i badawczo-rozwojowej jednostek naukowych.

2. Przewodniczący Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych występuje do Ministra z wnioskami o przyznanie jednostkom naukowym kategorii naukowej w terminie 14 dni od dnia podjęcia przez Komisję uchwały w tej sprawie.

Art. 46. (uchylony)

Art. 47. 1. Minister przyznaje kategorię naukową jednostce naukowej lub uczelni, o której mowa w art. 42 ust. 7, w drodze decyzji, na okres do dnia przyznania kategorii naukowej na podstawie kolejnej kompleksowej oceny jakości ich działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej. Minister określa termin przeprowadzenia kolejnej kompleksowej oceny jakości ich działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej i podaje go do wiadomości w drodze komunikatu udostępnionego w Biuletynie Informacji Publicznej na swojej stronie podmiotowej.

2. Nieubieganie się jednostki naukowej lub uczelni, o której mowa w art. 42 ust. 7, o przyznanie kategorii naukowej w ramach kolejnej kompleksowej oceny jakości ich działalności naukowej lub badawczo-rozwojowej, w terminie określonym zgodnie z ust. 1, skutkuje wygaśnięciem decyzji o przyznaniu kategorii naukowej.

3. Jednostka naukowa lub uczelnia, o której mowa w art. 42 ust. 7, niezadowolona z decyzji w sprawie przyznanej kategorii naukowej może zwrócić się do Ministra z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, jest opiniowany na posiedzeniu plenarnym Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie 2 miesięcy od dnia otrzymania wniosku.

5. Do postępowań w sprawach przyznania kategorii naukowej jednostce naukowej lub uczelni, o której mowa w art. 42 ust. 7, nie stosuje się art. 10 i art. 81 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257).

Art. 48. 1. Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych składają Przewodniczącemu Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych w terminie miesiąca od dnia powołania:

- 1) oświadczenie, w którym zobowiązują się działać bezstronnie w interesie publicznym;
- 2) oświadczenie, że nie będą wykorzystywać i udostępniać osobom trzecim informacji uzyskanych w trakcie realizacji zadań.

2. Członkowie Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych nie mogą uczestniczyć w postępowaniu dotyczącym zatrudniających ich jednostek naukowych lub jednostek, z którymi łączą ich sprawy zawodowe lub w których jest zatrudniona osoba pozostająca z nimi w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia albo w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.

3. Minister może odwołać członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych przed upływem kadencji w przypadku niewnoszenia przez niego należytego wkładu w prace Komitetu lub niezłożenia oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 49. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, regulamin działania Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, określając w szczególności tryb działania Komitetu i wyboru komisji oraz przewodniczących komisji, a także sposób organizowania posiedzeń oraz przygotowywania dokumentów i opinii, mając na uwadze rodzaj i zakres zadań Komitetu oraz konieczność zapewnienia ich realizacji.

Art. 50. 1. Komitet Polityki Naukowej powołuje Minister.

1a. W skład Komitetu Polityki Naukowej wchodzi dwunastu członków zgłoszonych przez jednostki naukowe posiadające kategorię A+ lub A.

1b. Członków Komitetu Polityki Naukowej powołuje Minister spośród kandydatów zgłoszonych przez jednostki naukowe, o których mowa w ust. 1a. Kandydatem jednostek naukowych może być osoba posiadająca co najmniej stopień naukowy doktora habilitowanego.

1c. Kadencja Komitetu Polityki Naukowej trwa 2 lata. Ta sama osoba może pełnić funkcję członka Komitetu Polityki Naukowej nie dłużej niż przez dwie kolejne kadencje.

2. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb wyłaniania kandydatów na członków Komitetu Polityki Naukowej oraz sposób powoływania tych członków, kierując się zasadami zapewnienia zrównoważonej reprezentacji różnych dziedzin naukowych, różnych rodzajów jednostek naukowych, a także różnych dziedzin życia społeczno-gospodarczego.

Art. 50a. 1. Członkiem Komitetu Polityki Naukowej może być osoba, która:

- 1) korzysta z pełni praw publicznych;
- 2) cieszy się nieposzlakowaną opinią i przestrzega zasad etyki naukowej;
- 3) nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo lub umyślne przestępstwo skarbowe.

2. Członkostwa w Komitecie Polityki Naukowej nie można łączyć z członkostwem w organach:

- 1) Centrum Nauki;
- 2) Centrum Rozwoju.

3. Członkiem Komitetu Polityki Naukowej nie może być również osoba pełniąca funkcję:

- 1) rektora, prorektora lub kierownika podstawowej jednostki organizacyjnej uczelni;
- 2) dyrektora instytutu naukowego Polskiej Akademii Nauk;
- 3) dyrektora instytutu badawczego;
- 4) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Nauk;
- 5) prezesa lub wiceprezesa Polskiej Akademii Umiejętności;
- 6) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów;
- 7) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego;
- 8) przewodniczącego lub wiceprzewodniczącego Rady Głównej Instytutów Badawczych;
- 9) członka Polskiej Komisji Akredytacyjnej;
- 10) członka Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych.

Art. 50b. Członkostwo w Komitecie Polityki Naukowej wygasa w przypadku:

- 1) śmierci;
- 2) złożenia rezygnacji;
- 3) niespełniania choćby jednego z wymagań określonych w art. 50a ust. 1;
- 4) nieuczestniczenia w pracach Komitetu Polityki Naukowej przez okres dłuższy niż 6 miesięcy;
- 5) objęcia funkcji, o których mowa w art. 50a ust. 2 i 3.

Art. 50c. 1. Członkowie Komitetu Polityki Naukowej składają Przewodniczącemu w terminie miesiąca od dnia powołania:

- 1) oświadczenie, w którym zobowiązują się działać bezstronnie w interesie publicznym;
- 2) oświadczenie, że nie będą wykorzystywać i udostępniać osobom trzecim informacji uzyskanych w trakcie realizacji zadań.

2. Członkowie Komitetu Polityki Naukowej podlegają wyłączeniu ze spraw dotyczących zatrudniających ich jednostek naukowych lub jednostek, z którymi łączą ich sprawy zawodowe, lub w których jest zatrudniona osoba pozostająca z nimi w związku małżeńskim, pokrewieństwie lub powinowactwie do drugiego stopnia albo

w takim stosunku prawnym, że wynik sprawy może mieć wpływ na jej prawa i obowiązki.

3. Minister może odwołać członka Komitetu Polityki Naukowej przed upływem kadencji w przypadku niewnoszenia przez niego należytego wkładu w prace Komitetu, na wniosek Przewodniczącego, lub niezłożenia oświadczeń, o których mowa w ust. 1.

Art. 50d. W przypadku wygaśnięcia członkostwa w Komitecie Polityki Naukowej lub odwołania, o którym mowa w art. 50c ust. 3, przed upływem kadencji, na miejsce tego członka jest powoływana na okres do końca kadencji nowa osoba spośród kandydatów zgłoszonych na daną kadencję. Niepełnej kadencji nie wlicza się do okresu określonego w art. 50 ust. 1c.

Art. 50e. 1. Pracami Komitetu Polityki Naukowej kieruje Przewodniczący, wybierany przez Komitet spośród jego członków na okres 6 miesięcy.

2. Przewodniczący Komitetu Polityki Naukowej przewodniczy jego obradom, reprezentuje Komitet na zewnątrz oraz zapewnia sprawne funkcjonowanie Komitetu i terminowe wykonywanie zadań.

3. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, regulamin działania Komitetu Polityki Naukowej, określając tryb działania Komitetu i wyboru Przewodniczącego, tryb przygotowywania dokumentów i opinii oraz terminy organizowania posiedzeń i informowania członków Komitetu o posiedzeniach i porządku obrad, mając na uwadze rodzaj i zakres zadań Komitetu oraz konieczność zapewnienia terminowej ich realizacji.

Art. 51. Do zadań Komitetu Polityki Naukowej należy:

- 1) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu dokumentów dotyczących strategii rozwoju nauki oraz polityki naukowej i innowacyjnej;
- 2) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu projektu budżetu państwa i planu finansowego, o których mowa w art. 6 ust. 1;
- 3) opiniowanie planów działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju;
- 4) merytoryczna ocena sprawozdań z działalności Centrum Nauki i Centrum Rozwoju;
- 5) opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących rozwoju nauki i innowacyjności;

- 6) sporządzanie opinii i ocen w sprawach określonych przez Ministra lub z własnej inicjatywy;
- 7) udzielanie pomocy Ministrowi przy opracowywaniu priorytetów inwestycyjnych krajowych i zagranicznych, z punktu widzenia rozwoju nauki w ramach średnioterminowego planu i dostępnych środków;
- 8) opiniowanie polityki inwestycyjnej w zakresie infrastruktury badawczej oraz ocena efektywności wykorzystania krajowej infrastruktury badawczej i udziału w międzynarodowych przedsięwzięciach w zakresie infrastruktury badawczej zlokalizowanej w kraju lub za granicą;
- 9) (uchylony)
- 10) przygotowywanie raportów o stanie nauki w Rzeczypospolitej Polskiej, barier w jej rozwoju oraz rekomendacji służących skutecznemu prowadzeniu polityki naukowej;
- 11) przeprowadzanie na wniosek Ministra ewaluacji programów i przedsięwzięć ustanowionych przez Ministra.

Art. 52. 1. Minister, stosownie do potrzeb, powołuje na czas określony:

- 1) zespoły specjalistyczne lub interdyscyplinarne, złożone z właściwych ekspertów – w celu oceny:
 - a) wniosków o przyznanie środków finansowych na naukę,
 - b) wniosków o zmianę warunków umów, o których mowa w art. 13a,
 - c) raportów rocznych i raportów końcowych z wykorzystania środków finansowych na naukę;
- 2) zespoły doradcze;
- 3) zespoły zadaniowe uczestniczące w procesie oceny wniosków współfinansowanych z funduszy strukturalnych i niepodlegających zwrotowi środków z pomocy udzielonej przez państwa członkowskie Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA).

2. Minister powołuje zespół odwoławczy do spraw opiniowania wniosków o ponowne rozpatrzenie spraw dotyczących przyznania lub odmowy przyznania środków finansowych na naukę.

2a. Minister powołuje zespół doradczy – Radę Młodych Naukowców, którego zadaniem jest wspieranie Ministra w działaniach służących rozwojowi kariery młodych naukowców i osób rozpoczynających karierę naukową.

3. Minister może powołać zespół do spraw badań dotyczących obronności i bezpieczeństwa państwa, w skład którego wchodzi również osoby wskazane przez Ministra Obrony Narodowej, ministra właściwego do spraw wewnętrznych oraz Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, uprawnione do dostępu do informacji niejawnych.

4. Minister właściwy do spraw nauki określi, w drodze zarządzenia, zadania, skład i tryb pracy zespołów, o których mowa w ust. 1–3, mając na uwadze rodzaj i zakres spraw objętych zadaniami tych zespołów.

Art. 53. Informacje o działalności Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych oraz Komitetu Polityki Naukowej są zamieszczane w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej Ministra.

Art. 54. Obsługę Komitetu Ewaluacji Jednostek Naukowych, Komitetu Polityki Naukowej oraz zespołów, o których mowa w art. 52 ust. 1–3, zapewnia urząd obsługujący Ministra.

Rozdział 5

Przepis końcowy

Art. 55. Ustawa wchodzi w życie w terminie⁴⁾ i na zasadach określonych w ustawie z dnia 30 kwietnia 2010 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. poz. 620).

⁴⁾ Ustawa weszła w życie z dniem 1 października 2010 r. zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. – Przepisy wprowadzające ustawy reformujące system nauki (Dz. U. poz. 620).